



Standard NEPCon interimar pentru evaluarea managementului forestier in Romania

Titlu: Standard NEPCon interimar pentru evaluarea managementului forestier in Romania

Aprobat de: Forest and Climate Programmes Manager

Aplicabil din: 19 December 2014

Persoana de contact: Mateo Cariño Fraise

E-mail de contact: mcf@nepcon.org

Scop: International

Data acestei versiuni: 19 December 2014

Perioada de consultare: Deschisa

Organismul care aproba: FSC®

Poza de coperta: Padure certificate FSC in Gran Canaria, Canary Islands, Spania. Mateo Cariño / NEPCon

Cuprins

1.	Introducere	4
2.	Context	4
3.	Comentarii publice	4
4.	Standardele regionale	5
5.	Structura standardelor NEPCon	6
6.	Indicatori pentru organizatii mici si mari	6
7.	Continut	7
	Anexa 1: Glosar de termeni FSC	29
	Anexa 2: Lista padurilor nationale si regionale, cerintele legale si cerintele administrative aplicabile acestora in Romania	32
	Anexa 3: Lista tratatelor de mediu multilaterale si conventiile ILO care au fost ratificate de Romania	33
	Anexa 4: Lista oficiala a speciilor periclitata in Romania	35
	Anexa 5: Rezumatul procesului de evaluare a certificarii	36

1. Introducere

Unul din scopurile principale ale NEPCon este sa recunoasca managerii forestieri buni prin certificarea credibila si independenta a practicilor forestiere. NEPCon este un organism de certificare acreditat FSC® de catre Serviciul International de Acreditare (ASI).

Scopul acestor standarde este de a asigura managerilor forestieri, proprietarilor de terenuri, industriei forestiere, cercetatorilor, ecologistilor si a publicului larg informatii cu privire la aspectele operatiilor de management forestier pe care NEPCon le evalueaza pentru a lua decizii de certificare in sistemul de certificare FSC® (Consiliul de Administrare a Padurilor).

Aceste standarde sunt punctul de pornire pentru dezvoltarea standardelor interimare NEPCon, specifice unei regiuni, care vor fi dezvoltate in toate locatiile unde nu exista standarde FSC aprobate. Principiile, criteriile si indicatorii¹ din acest document sunt aplicabile pentru evaluarea tuturor organizatiilor (FME) care au ca si scop principal (nu in mod exclusiv) productia lemnului. Aceste standarde sunt generale, in ceea ce priveste aplicarea lor, pentru toate tipurile de paduri.

Acest standard va fi revizuit anual si actualizat daca este necesar pentru a asigura o conformare continua cu toate politicile FSC, standardele, directivele, ghidurile si recomandarile care se aplica la interpretarile principiilor si criteriilor FSC.

2. Context

Padurile pot fi administrate cu diferite scopuri si pentru diferite produse. Acest tip de management se poate aplica: padurilor naturale sau plantatiilor, produselor lemnoase sau nelemnoase, tehnologiilor de exploatare manuala sau mecanizata, administratiilor silvice reprezentate de organizatii mari sau de catre o comunitatea locala sau asociatie de proprietari de terenuri. Sunt posibile multe combinatii. Intrebarea vitala este despre cum sa evaluam gama foarte larga de impacturi ecologice, socioeconomice si silvice a activitatilor managementului forestier, intr-un mod clar si consistent, bazat pe o combinatie intre cercetarile stiintifice si experientele practice?

3. Comentarii publice

Procesul de certificare are atat aspecte publice cat si private. Evaluările de certificare nu sunt documente publice decat in cazul in care sunt solicitate prin legislatie (ex. pentru paduri publice) sau aprobate pentru uz public de catre organizatia certificata. Totusi, trei documente sunt puse la dispozitia publicului pentru fiecare organizatie certificata (FME):

1. Un document public de consultare a partilor interesate care anunta orice evaluare de certificare cu 45 de zile in prealabil verificarilor pe teren;
2. Standardul de certificare folosit; si,
3. Un rezumat public al certificarii care include rezultatul evaluarii pentru fiecare padure individuala.

Documentul public de consultare a partilor interesate este distribuit in mod direct prin fax sau e-mail si este publicat pe site-ul NEPCon, www.nepcon.net. Standardul NEPCon specific pentru fiecare evaluare este de asemenea facut public inainte si in timpul certificarii si este parte componenta a inregistrarilor publice pentru fiecare certificare forestiera. Rezumatul public al certificarii reprezinta ultima etapa a procesului de certificare si este disponibil doar dupa ce o operatiune a fost aprobata pentru certificare. Pentru copii ale documentelor de consultare a partilor interesate sau standarde NEPCon interimare pentru managementului forestier, vizitati site-ul nostru www.nepcon.net. Pentru rezumate

¹ Filozofia NEPCon este de a mentine procesul de certificare cat mai transparent si simplu posibil, fara a sacrifica calitatea tehnica, cu scopul de a promova valoarea certificarii ca o politica si instrument educational de instruire. In practica acest lucru inseamna a scrie cat mai clar posibil si a pastra termenii stiintifici la un nivel minim.

publice ale certificarilor vizitati baza de date a organizatiei FSC, <http://info.fsc.org/>, sau contactati sediul NEPCon (NEPCon | Filosoofi 31 | 50108 Tartu, Estonia, e-mail estonia@nepcon.net, telefon +372 7 380 723). Va recomandam sa va exprimati impresiile, fie ele pozitive sau negative, referitoare la organizatiile candidate pentru certificare, standardele de certificare sau procedurile de certificare.

Nota pentru utilizarea acestui standard: Toate aspectele acestui standard se considera a fi normative, inclusiv scopul, data efectiva a standardului, referintele, termenii si definitiile, tabelele si anexele, daca nu se specifica altfel.

4. Standardele regionale

Grupurile de lucru FSC din toata lumea dezvolta standarde pentru certificare forestiera, nationale sau regionale. NEPCon sprijina in totalitate, incurajeaza si participa, unde este posibil, la asemenea procese. Din experienta noastra putem spune ca procedeu de stabilire a standardului regional este esential. Stabilirea standardului regional este un mod excelent de implicare a publicului in discutii importante ce vizeaza viitorul padurilor si a comunitatilor umane. In alte cuvinte, procedeu de stabilire a standardului regional nu trebuie privit doar ca si un procedeu de stabilire a standardelor tehnice, ci si un procedeu ce vizeaza tema managementului forestier sustenabil.

Fiind parte componenta a proceselor FSC, standardele regionale sunt dezvoltate in cadrul unui grup de lucru regional, testate, revizuite si aprobate de catre grupul de lucru urmand a fi transmise la sediul international FSC pentru aprobare. Produsul final, cazul in care este aprobat, este un "standard aprobat FSC". Odata acreditate, toate organismele de certificare aprobate de FSC (ex. NEPCon) trebuie sa foloseasca standardul regional aprobat ca si punct de plecare in procesul certificarii in tara/regiunea respectiva. Organismele de certificare pot fi mai riguroase decat standardul regional, dar nu pot fi mai putin riguroase decat acesta.

In toate tarile sau regiunile care nu sunt acoperite de catre un standard aprobat FSC, NEPCon va dezvolta un standard local sau interimar pentru a fi utilizat la evaluarea operatiunilor de management forestier din zona geografica respectiva. Standardul adaptat este elaborat din standardul general NEPCon cu anumite modificari la indicatorii de certificare pentru a putea lua in considerare contextul national (ex. cerinte legale, de mediu, perspective sociale si economice). Acesta propunere de standard va fi tradusa in limba oficiala a tarii de origine a organizatiei care urmeaza sa fie evaluata si este trimisa pentru consultare cu cel putin 45 de zile inaintea inceperii evaluarilor pe teren. Difuzarea catre persoanele interesate se va realiza prin internet (e-mail si postarea pe siteul NEPCon), scrisori si intalniri personale.

Activitatile certificate anterior printr-un standard FSC sau standard NEPCon trebuie, in decursul a cel putin un an, sa satisfaca cerintele oricaror standarde regionale FSC nou aprobate.

NEPCon a folosit si alte resurse pentru a servi drept baza si sursa de inspiratie la dezvoltarea indicatorilor si verficatorilor standardului interimar. Printre documentele care au fost analizate si luate in considerare in dezvoltarea acestui standard interimar sunt:

- FSC-STD-01-001 (versiunea 4-0) Principiile si criteriile FSC pentru administrarea padurilor
- FSC-STD-20-002 (versiunea 3-0) Structura, continutul si adaptarea la nivel local a standardelor generice FSC ale organismelor de certificare
- FSC-POL-30-401 Certificarea FSC si conventiile ILO
- FSC-STD-01-003 Criteriile de eligibilitate SLIMF
- Standard generic NEPCon pentru evaluarea managementului forestier
- Act aditional (NEPCon) la certificarea produselor nelemnoase la nivel global.

5. Structura standardelor NEPCon

Standardele generale NEPCon sunt bazate direct pe principiile si criteriile FSC globale pentru administrarea padurilor (FSC-STD-01-001). Acestea includ indicatorii generici specifici pentru fiecare criteriu in vederea creerii unui standard NEPCon global.

Acesti indicatori reprezinta punctul de plecare care sta la baza dezvoltarii "standardelor interimare NEPCon". Standardele sunt dezvoltate pentru utilizarea lor in padure de catre auditori pe management forestier la evaluarea sustenabilitatii practicilor de management forestier si a impactului organizatiei care aplica pentru certificare.

Standardele urmaresc cele zece principii:

- 1 Conformare cu cerintele legale si principiile FSC
- 2 Proprietatea, drepturile de folosinta si responsabilitatile aferente
- 3 Drepturile populatiei indigene
- 4 Relatiile cu comunitatea si drepturile angajatilor
- 5 Beneficii oferite de padure
- 6 Impactul asupra mediului
- 7 Planul de management
- 8 Monitorizare si evaluare
- 9 Mentinerea padurilor cu valoare ridicata de conservare
- 10 Plantatiile

In standard, fiecare principiu FSC si criteriul sau asociat sunt indicate impreuna cu indicatorii generali NEPCon. La fiecare evaluare trebuie luate in considerare criteriile fiecarui principiu, exceptie fiind cazul in care auditorii NEPCon considera ca unele principii sunt inaplicabile (ex. Principiul 10 nu poate fi aplicat daca nu exista plantatii).

6. Indicatori pentru organizatii mici si mari

In conformitate cu politica FSC, NEPCon a dezvoltat indicatori pentru anumite criterii² care sunt specifice unor operatiuni de o anumita scara. In standardele interimare NEPCon sunt incluse definitii clare referitoare la organizatiile mici versus cele mari. Acolo unde aceste praguri regionale NEPCon nu sunt stabilite, organizatiile mari vor fi considerate cele care depasesc 50.000 ha. Definitia organizatiilor mici este data de pragul regional FSC stabilit pentru paduri de suprafata mica si gospodarite cu intensitate scazuta (SLIMF), care a fost hotarat la nivel global de catre FSC (100 ha) sau de catre initiativele nationale FSC.

Acest standard este aplicabil tuturor tipurilor de padure aflate in Romania.

Pentru padurile de suprafata mica si gospodarite cu intensitate scazuta sunt aplicabili doar o parte din indicatori, pentru paduri de suprafata medie sau mare sunt aplicabile o combinatie a acestor indicatori. Pentru scopul acestui standard, pragurile padurilor de suprafata mica, medie si mare sunt urmatoarele:

- Organizatii mici:
- a) organizatii care administreaza suprafete de padure sub 500 ha;
 - b) organizatii unde rata de exploatare este sub 20% din cresterea medie anuala, si exploatarea anuala este sub 5000 m³;
- Organizatii medii: Organizatie care administreaza o suprafata de padure intre 500 si 10 000 ha;
- Organizatii mari: Organizatie care administreaza o suprafata de padure peste 10 000 ha.

² Criteriile 6.1, 6.2, 6.4, 7.1, 7.2, 7.3, 7.4, 8.1, 8.2, 8.3, 8.4, 8.5, 9.1, 10.5 si 10.8.

7. Continut

A Scop

Acest standard trebuie sa fie punctul de plecare pentru certificarea FSC a managementului forestier de catre organizatiile care administreaza padurile in Romania.

B Data intrarii in vigoare

Acest standard intra in vigoare din data de 16 Martie 2015.

C Referinte

FSC-STD-01-001 v. 4.0 FSC Principiile si criteriile FSC pentru administrarea padurilor

FSC-STD-01-002 (v1-0) Glosar de termeni FSC

Acest standard se bazeaza pe standardul interimar Rainforest Alliance anterior, pentru management forestier in Romania (Noiembrie 2009), care a fost folosit pentru cateva evaluari in Romania. Indicatorii din acest standard se bazeaza partial pe draftul standardului national FSC din Romania (Draft 3, 2003), care a fost elaborat de grupul de lucru din Romania pentru elaborarea standardului (www.certificareforestiera.ro). Textul indicatorilor din acest standard este armonizat cu standardul interimar NEPCon pentru management forestier din Bulgaria.

D Termeni si definitii

A se vedea Anexa A

Prescurtari:

FME: Organizatie (Administratorul padurii, Beneficiarul padurii, se poate intelege si Ocol Silvic), (Forest Management Enterprise)

FSC: Consiliul de administrare a padurilor (Forest Stewardship Council®)

HCVF: Paduri cu valoare ridicata de conservare, (High Conservation Value Forests)

SLIMF: Padurile de suprafata mica si gospodarite cu intensitate scazuta

PFNL- Produse Forestiere Nelemnoase (produse accesorii)

VRC - Valoare Ridicata de Conservare

Standard NEPCon interimar pentru evaluarea managementului forestier in Romania

PRINCIPIUL 1. CONFORMAREA CU CERINTELE LEGALE SI PRINCIPIILE FSC. Managementul forestier trebuie sa respecte toate legile aplicabile ale tarii in care desfasoara activitate precum si tratatele si acordurile internationale la care Romania este semnatar si sa respecte toate principiile si criteriile FSC.	
1.1. Managementul forestier trebuie sa respecte toate legile si cerintele administrative nationale si locale.	1.1.1. Personalul este la curent cu cerintele legislatiei specifice precum si cu responsabilitatile ce ii revin.
	1.1.2. Nu exista evidente legate de nerespectarea cerintelor legale nationale, regionale si locale a legislatiei silvice si de protectia muncii.
	1.1.3 Organizatii medii si mari: Exista acces la documentele legislative relevante iar acestea pot fi consultate de angajati la sedul organizatiei.
	1.1.4. In cazul constatarii unor abateri legislative, acestea trebuie inregistrate, documentate si trebuie implementate actiuni corective pentru a preveni reaparitia lor.
1.2. Trebuie achitate toate taxele, impozitele si alte obligatiuni financiare stabilite prin lege.	1.2.1. Organizatia trebuie sa prezinte documentatiile care confirma platile taxelor, impozitelor si a altor obligatiuni finaciare la termen.
	1.2.2. In cazul aparitiei unor discrepante, organizatia trebuie sa prezinte documentatiile legate de acestea precum si masurile de remediere utilizate pentru rezolvarea lor.
1.3. Prevederile intelegerilor internationale, precum CITES, conventiile ILO, ITTA si conventia pentru Diversitate Biologica trebuie respectate in tarile semnatare.	1.3.1. Organizatii medii si mari: Organizatia este la curent cu toate intelegerile internationale aplicabile precum si cu regulile nationale aferente.
	1.3.2. Persoanele cu varsta mai mica de 15 ani trebuie sa nu fie angajate pentru activitatile desfasurate in padure.
	1.3.3. Persoanele cu varsta mai mica de 18 ani nu pot fi angajate pentru activitatile desfasurate in padure daca acest lucru ar putea pune in pericol siguranta si sanatatea acestora.
	1.3.4. Nu se recurge la munca fortata.
	1.3.5. Organizatia respecta prevederile de pe plan local, acestea fiind rezultatul acordurilor internationale.
1.4. In scopul certificarii, eventuale conflicte intre legi, normative si principiile si criteriile FSC vor fi analizate fiecare in parte, de catre certificatori si partile implicate sau afectate.	1.4.1. Conflictele identificate intre legi si standardul existent vor fi inregistrate de catre organizatie.
	1.4.2. Orice conflict sesizat intre cerintele FSC si cerintele legislative trebuie rezolvata prin consultarea de catre organizatie a organismului de certificare FSC sau a reprezentantului national FSC.
1.5. Suprafata fondului forestier trebuie protejat de eventualele	1.5.1. Organizatii medii si mari: organizatia trebuie sa prezinte un sistem de monitorizare reprezentat prin controale periodice documentate.

<i>exploatari ilegale, constructii sau alte activitati neautorizate.</i>	1.5.2. Braconajul, exploatarea ilegala a lemnului si constructiile ilegale vor fi controlate.
	1.5.3. Organizatia trebuie sa ia toate masurile legale pentru a preveni utilizarea ilegala a suprafetei de padure sau a resursei naturale.
	1.5.4. Exploatarea ilegala, constructiile sau alte utilizari neautorizate vor fi aduse la cunostinta autoritatilor responsabile (politie, procuratura, autoritatilor de control silvice si de mediu, etc.)
<i>1.6. Managerii forestieri trebuie sa-si demonstreze angajamentul de aderare la principiile si criteriile FSC pe termen lung.</i>	1.6.1. Organizatia trebuie sa demonstreze in scris ca sprijina pe termen lung principiile si criteriile FSC.
	1.6.2 Managerii forestieri trebuie sa declare orice zona care nu este inclusa in scopul certificatului dar care se afla sub administrarea acestora.
	1.6.3. Organizatii mari: organizatia trebuie sa urmeze politica FSC pentru certificarea partiala, conform FSC-POL 20-002 (sau alt document FSC).
PRINCIPIUL 2. PROPRIETATEA, DERPTURILE DE FOLOSINTA SI RESPONSABILITATILE AFERENTE. Drepturile de proprietate si de folosinta indelungata asupra terenului si resurselor padurii vor fi definite clar, documentate si stabilite pe cale legala.	
<i>2.1. Prezentarea dovezilor clare pentru drepturile de folosinta indelungata a terenului (ex. titlu de proprietate, drepturi uzuale sau contracte de inchiriere)</i>	2.1.1. Organizatia trebuie sa detina documente legale care atesta dreptul sau legal de proprietate, folosinta sau drepturile de administrare a zonei forestiere
	2.1.2. Limitele proprietatii trebuie marcate sau clar delimitate (ex. urmarind hotarele naturale sau cele marcate in padure, pe harti sau marcate prin coordonate GPS sau alt sistem de referinta international).
<i>2.2. Comunitatile locale care au drepturi legale de proprietate sau de folosinta isi mentin dreptul de control asupra activitatilor forestiere in masura in care acest lucru este necesar pentru protejarea drepturilor sau resurselor lor, sau pot decide, in cunostinta de cauza si liber consimtit, sa imputemiceasca o organizatie in acest scop.</i>	2.2.1. Drepturile legale de proprietate sau de folosinta a comunitatilor locale sau a altor parti interesate trebuie identificate, documentate si respectate.
	2.2.2. In cazul in care oricare dintre comunitatile locale sau alte parti interesate isi reclama anumite drepturi asupra terenului, acestea trebuie fondate pe cale legala.
	2.2.3. Organizatia va asigura comunitatilor locale acces in padure pentru colectarea pentru consum propriu a produselor ne-lemnoase precum ciuperci, plante medicinale si fructe de padure.
	2.2.4. Organizatia va asigura comunitatilor locale acces controlat pentru a lua sau cumpara la un pret rezonabil lemn pentru consum propriu (ex. lemn de foc).
<i>2.3. Se vor utiliza mecanisme potrivite pentru rezolvarea disputelor privind drepturile de proprietate si folosinta. Circumstantele si situatia oricaror dispute vor fi mentionate in mod explicit in evaluarea efectuata in</i>	2.3.1. Inregistrările despre disputele privind drepturile de proprietate si de folosinta vor fi pastrate.
	2.3.2. Se vor depune toate eforturile posibile pentru a solutiona conflictele prin discutii ce au ca si scop atingerea unui acord sau consimtamant.
	2.3.3. Conflictele vor fi rezolvate in instante judecatoresti independente.

<p><i>vederea certificarii. Disputele de mare amploare in care sunt implicate interese numeroase, duc in mod normal, la descalificarea unei operatiuni de la procesul de certificare.</i></p>	<p>2.3.4. Organizatia isi va continua activitatea care a condus la aparitia disputei doar in cazul in care disputa este rezolvata printr-un acord sau hotarare judecatoreasca.</p>
<p>PRINCIPIUL 3. DREPTURILE POPULATIEI INDIGENE. Drepturile de proprietate si de folosinta pe termen lung asupra terenului si a resurselor forestiere trebuie explicit definite, documentate si stabilite in mod legal.</p>	
<p>Ne-aplicabil pentru Romania</p>	
<p>PRINCIPE 4. RELATIILE CU COMUNITATEA SI DREPTURILE ANGAJATILOR. Activitatile de management forestier vor mentine sau vor imbunatati bunastarea sociala si economica pe termen lung a muncitorilor si a comunitatilor locale.</p>	
<p><i>4.1. Comunitatilor care se afla in interiorul sau langa fondul forestier administrat trebuie sa li se ofere posibilitati de angajare, acces la instruire si alte servicii.</i></p>	<p>4.1.1. Organizatia asigura localnicilor posibilitati egale pentru angajare, promovare, concediere, salarizare, beneficii de serviciu si oportunitati de instruire.</p> <p>4.1.2. Trebuie sa existe dovada eforturilor depuse in vederea asigurarii unui loc de munca stabil pentru toti angajatii.</p> <p>4.1.3. Nu exista discriminari in ceea ce priveste accesul la functiile de baza si la serviciile sociale precum sanatatea, educatia, concediul, turism.</p> <p>4.1.4. Salariul sau venitul contractantilor va fi cel putin egal cu a celor care au ocupatii asemanatoare in aceeasi regiune si nu va fi mai mic decat salariul minim stabilit.</p>
<p><i>4.2. Managementul forestier trebuie sa respecte prevederile tuturor legilor si regulamentelor in vigoare privind sanatatea si protectia angajatilor si a familiilor lor, sau chiar sa asigure conditii mai bune decat acestea.</i></p>	<p>4.2.1. Angajatii, inclusiv contractantii trebuie sa cunoasca si de asemenea sa aplice practicile in domeniul securitatii si sanatatii in munca.</p> <p>4.2.2. Echipamentul de protectie adecvat, inclusiv cască de protectie, vestă reflectorizantă, ghete cu bombeu metalic, pantaloni de protectie si trusa de prim ajutor trebuie folosite pe teren de catre lucratori in exploatare forestiera, de catre firmele de exploatare si de catre contractanti.</p> <p>4.2.3. Orice persoana care intra intr-o zona aflata in exploatare trebuie sa poarte o cască de protectie si o vestă reflectorizantă.</p> <p>4.2.4. Pentru alte lucrari decat doborarea arborilor, muncitorilor li se asigura echipament de protectie si instructaj, relevant pentru sarcinile lor si pentru echipamentele cu care lucreaza (ex. in conformitate cu reglementarile nationale sau cu Codul de Practica al ILO privind siguranta si sanatatea in silvicultura).</p> <p>4.2.5. Muncitorii implicati in sarcini mai periculoase precum indepartarea daunelor provocate de furtuna, taierea arborilor mari si urcatul in arbori, nu vor lucra niciodata singuri.</p> <p>4.2.6. Muncitorii vor fi instruiti cu privire la procedurile utilizate in situatii de urgenta precum accidente, incendii sau scurgeri de ulei.</p>

	4.2.7. Tractoarele forestiere vor fi echipate cu bare de protectie.
	4.2.8. Organizatia trebuie sa efectueze verificari periodice pentru a se asigura de respectarea procedurilor de securitate si sanatate in munca in teren.
	4.2.9. Marcaje de avertizare trebuie sa fie pozitionate pe drumurile de acces spre zonele de exploatare a lemnului.
	4.2.10. Organizatii medii si mari: organizatia trebuie sa mentina un registru de accidente in munca si masurile documentate luate pentru a scadea riscul accidentelor ulterioare.
	4.2.11. Organizatia trebuie sa aibe implementata o politica si un sistem de management pentru securitatea si sanatatea in munca.
	4.2.12. Muncitorilor li se asigura compensatii in caz de accidente in munca in timpul activitatii desfasurate si a orelor de lucru.
	4.2.13. Muncitorilor care raman peste noapte in padure trebuie sa li se asigure conditii de igiena si de dormit precum si o rezerva suficienta de apa potabila.
	4.2.14. Indicatorii criteriului 4.2 se vor aplica si membrilor de familie a muncitorilor in cazul in care ei se afla in zona de lucru.
4.3. Drepturile muncitorilor pentru a se organiza si pentru a negocia in mod voluntar cu angajatorii lor vor fi garantate conform celor stipulate in Conventiile 87 si 98 a Organizatiei Internationale a Muncii (ILO)	4.3.1. Toti muncitorii au dreptul de a forma sau de a se alatura unui sindicat ales de ei, fara teama de intimidare sau reprimare.
	4.3.2. Organizatii medii si mari / contractanti: Negocierile colective cu reprezentantii sindicatelor se vor efectua cu corectitudine si cu scopul de a ajunge la o intelegere.
4.4. Planurile de management si operatiunile trebui sa includa rezultatele evaluarii impactului social. Persoanele si grupurile afectate in mod direct de operatiunile de management sunt permanent consultate.	4.4.1. Organizatii medii si mari: organizatia prezinta un sistem implementat pentru evaluarea impactului social care vine din partea activitatilor de administrare forestiera, incluzand cel putin: <ul style="list-style-type: none"> 1) identificarea grupurilor afectate; 2) consultarea grupurilor afectate; 3) identificarea impactului principal a operatiunilor asupra grupurilor afectate; 4) specificarea masurilor de reducere a impacturilor negative identificate; 5) monitorizarea eficacitatii masurilor de consultare cu grupurile afectate;
	4.4.2. Organizatii medii si mari: organizatia prezinta un sistem de documentare a preocuparilor si cerintelor partilor interesate urmate de raspunsuri relevante din partea organizatiei.
	4.4.3. Organizatii mici: organizatia va trebui sa dirijeze si sa tina evidenta discutiilor partilor interesate cu privire la valorile sociale, socio-economice si culturale care ar putea fi afectate de amplexarea managementului forestier.

	4.4.4. Rezultatele evaluarii impactului social (cand poate fi aplicat) si discutiile cu partile interesate sunt luate in considerare in deciziile administrative si sunt luate in considerare de-a lungul procesului de realizare a planurilor de management.
	4.4.5. Zonele cu o valoare economica, ecologica, culturala sau spirituala pentru comunitatile locale vor fi cartografiate iar organizatia va lua in considerare aceste valori.
4.5. Se utilizeaza mecanisme corespunzatoare pentru rezolvarea reclamatilor /nedreptatilor si pentru asigurarea unei compensatii echitabile in cazul pierderilor sau stricaciunilor ce afecteaza drepturile legale, proprietatea, resursele sau mijloacele de trai ale populatiei locale. Se vor lua masuri pentru evitarea unor asemenea pierderi sau daune.	4.5.1. Organizatia va lua masuri pentru a preveni cazurile de pierderi sau daune rezultate din efectuarea unor operatiuni forestiere asupra resurselor comunitatii locale.
	4.5.2. Organizatia va aplica un sistem de rezolvare a reclamatilor incluzand discutiile cu partile afectate pentru obtinerea unei intelegeri (din punctul de vedere al pierderilor de proprietate, sanatare si daune ale proprietatilor sau incalcare de lege).
	4.5.3. Se va oferi o compensatie justa in cazul pierderilor sau daunelor cauzate de organizatie, cand sunt afectate drepturile legale, proprietatea, resursele si traiul populatiei locale.
	4.5.4. Organizatii medii si mari: organizatia trebuie sa aiba o procedura documentata pentru implementarea cerintelor de la punctele 4.5.2 si 4.5.3.
PRINCIPIUL 5. BENEFICIILE OFERITE DE PADURE Operatiunile de management forestier vor incuraja utilizarea eficienta a produselor multiple si a serviciilor oferite de paduri pentru a asigura viabilitatea economica si o gama larga de beneficii sociale si de mediu.	
5.1. Managementul forestier trebuie sa urmareasca realizarea viabilitatii economice luand in considerare toate aspectele (mediu, social, operational) costurilor de productie si asigurand investitiile necesare pentru mentinerea productivitatii ecologice a padurii.	5.1.1 Organizatia are stabilit un planul de activitati si de buget, prezentand costurile si veniturile preconizate ce acopera cel putin anul fiscal in curs.
	5.1.2 Organizatii medii si mari: Veniturile sunt suficiente pentru acoperirea costurilor de administrare forestiere, ex. planul de management, intretinerea drumurilor, tratamente silvice, protectia fitopatologica pe termen indelungat a padurii, monitorizarea cresterii precum si investitiile pentru asigurarea productivitatii biologice a padurii.
	5.1.3. Venitul prevazut in planul de buget corespunde nivelelor aprobate in mod legal / cota de taiere si evolutiei pietei.
	5.1.4. Bugetul anual include toate taxele, impozitele si a alte obligatii similare cerute de legislatie.
	5.1.5. Bugetul anual cuprinde toate costurile sociale si de mediu, dupa cum sunt mentionate la principiile 4 si 6.
5.2. Operatiunile de management forestier si marketing trebuie sa	5.2.1. Se cauta utilizarea optima atat pentru fiecare arbore cat si pentru speciile lemnoase.

<p><i>incurajeze utilizarea optima si prelucrarea locala a gamei variate de produse provenite din padure.</i></p>	<p>5.2.2. Luand in considerare nevoile economice locale si regionale, se va realiza o gama larga de produse forestiere care vor fi introduse pe piata.</p>
	<p>5.2.3. Vor fi luate in considerare si produsele accesorii (ex. seminte, fructe de padure, ciuperci, plante medicinale, rasina, cetina, brazi de craciun) in timpul utilizarii padurilor.</p>
	<p>5.2.4. Organizatii medii si mari: organizatia pune la dispozitia intreprinderilor locale (firme mici de procesare) cel putin o parte din productia lor.</p>
<p>5.3. Managementul forestier trebuie sa reduca deseurile asociate cu operatiunile de exploatare si prelucrare si sa evite deteriorarea altor resurse existente in padure</p>	<p>5.3.1. Sistemul de drumuri forestiere existent si planificat, podurile si traseele de apropiat lemnul trebuie sa fie adecvate scarii si intensitatii operatiunilor de management si trebuie sa ia in considerare aspectele de mediu.</p>
	<p>5.3.2. Organizatia trebuie sa utilizeze tehnologii de exploatare, scos-apropiat si transport care sa limiteze deteriorarea lemnului ramas pe picior si sa previna deteriorarea altor resurse forestiere sau a terenului. Aceste deteriorari trebuie monitorizate.</p>
	<p>5.3.3 Lemnul exploatat si produsele rezultate vor fi scoase din padure inainte ca acestea sa sufere deteriorari.</p>
	<p>5.3.3. Organizatia trebuie sa lase o cantitate cat mai mare de biomasa in padure si trebuie sa limiteze reducerea deseurile provenite din operatiunile de recoltare, scoatere si procesare a arborilor.</p>
<p>5.4. Managementul forestier trebuie sa faca eforturi pentru a intari si diversifica economia locala, evitand dependenta fata de un singur produs forestier.</p>	<p>5.4.1. Organizatia are informatii in legatura cu varietatea posibilelor produse forestiere si servicii si vor face eforturi pentru a-si diversifica gama de produse unde este posibil din punct de vedere economic. Aceasta se refera la produse lemnoase inclusiv specii lemnoase mai putin cunoscute, produse nelemnoase, accesorii si oportunitati pentru servicii neforestiere precum recreere, turism, activitati de relaxare si educatie.</p>
	<p>5.4.2 Politica de marketing si procedurile de vanzare ale organizatiei vor avea in vedere nevoile pietei locale (vezi si 5.2.4).</p>
<p>5.5. Operatiunile de management forestier trebuie sa recunoasca, sa intretina si unde este cazul sa dezvolte valoarea serviciilor si resurselor padurii, ca bazine hidrografice si zone piscicole.</p>	<p>5.5.1. Organizatii medii si mari: organizatia are informatii despre utilizarea apei si despre serviciile multiple realizate in padure precum bazine hidrografice, pescuit, vanatoare, alte produse accesorii, activitati in aer liber, valori sociale si culturale ale padurii in acea zona.</p>
	<p>5.5.2. Organizatii medii si mari: organizatia va lua in considerare si va lua masuri pentru mentinerea serviciilor si valorilor in momentul planificarii si a executiei operatiunilor forestiere descrise la punctul 5.5.1</p>
	<p>5.5.3. In momentul planificarii operatiunilor forestiere, organizatia va lua in considerare zonele importante pentru pescuit, vanatoare, ciuperci, plante medicinale, culegerea fructelor de padure precum si recreerea.</p>
	<p>5.6.1. Posibilitatea anuala calculata pe suprafata si volum, a fost stabilita pe baza estimarilor bine calculate ale ratei de crestere si productie.</p>

<p>5.6. Cotele de taiere nu vor depasi nivelul gestionarii durabile (amenajamentele).</p>	<p>5.6.2. Cotele de taiere pe termen scurt (anual) si lung (decenal) nu vor depasi nivelele sustenabile stabilite in planul de management luand in considerare cerinta de la 5.6.1.</p>
	<p>5.6.3. Volumul exploatat trebuie sa fie strict documentat, cuprinzand descrierea zonei de exploatare, perioada, specii, cantitati, sortimente, client, termenii si conditiile exploatarii.</p>
	<p>5.6.4. Organizatii medii si mari: organizatia trebuie sa documenteze activitatea comerciala a produselor precum: seminte, ciuperci, plante medicinale, fructe de padure, brazii, vanat si pescuit.</p>
<p>PRINCIPIUL 6. IMPACTUL ASUPRA MEDIULUI - Managementul forestier trebuie sa conserve diversitatea biologica si valorile legate de aceasta, resursele de apa, solul, ecosistemele si peisajele deosebite, prin aceasta mentinand functiile ecologice si integritatea padurii.</p>	
<p>6.1. Evaluarea impactului asupra mediului trebuie efectuata in functie de nivelul si intensitatea operatiunilor si de valoarea de unicitate a resurselor afectate si trebuie integrata in mod adecvat in sistemul de management. Evaluarea trebuie sa cuprinda analiza unitatii peisagistice, cat si impactul produs de instalatiile de procesare la fata locului. Evaluarea impactului asupra mediului se va efectua inainte de inceperea operatiunilor ce afecteaza situl.</p>	<p>6.1.1 Organizatii medii si mari: organizatia trebuie sa aibe un sistem pentru evaluarea impactului asupra mediului inainte de a incepe operatiunile ce afecteaza situl, inclusiv desemnarea masurilor de reducere a impactului in planul de management si documentia de exploatare. Evaluarea trebuie sa fie adecvata valorii de unicitate a resurselor afectate si trebuie sa ia in considerare urmatoarele caracteristici: a) scara si intensitatea administrarii forestiere; b) biodiversitatea existenta; c) peisajul.</p>
	<p>6.1.2 Organizatii medii si mari: sistemul trebuie sa asigure ca rezultatele evaluarii impactului asupra mediului vor fi luate in considerare in timpul activitatilor forestiere (ex. tehnologia utilizata, constructia de noi drumuri, intretinerea sistemelor de drenaj, timpul si termenii exploatarii, tratarea solurilor umede cu precautie, habitatele sensibile de pasari sa nu fie deranjate in timpul cuibaritului, etc.).</p>
	<p>6.1.3. Organizatii mici: organizatia va lua in considerare potentialele impacturi asupra mediului inainte de a incepe orice lucrari pe teren (precum exploatare, plantare, lucrari de constructii, constructie drumuri), luand in considerare speciile protejate existente, padurile cu valoare ridicata de conservare, cursuri de apa, soluri umede. Se vor lua masuri de reducere a impactului identificat asupra mediului in timpul activitatilor desfasurate in padure, luand in considerare tipul, intensitatea, scara si timpul necesar activitatii. Masurile de reducere aplicate vor fi descrise in documentele de planificare, exploatare, plantare si de constructie. (vezi si 6.2.2, 6.4.3, 6.5.2, 7.1.2, 9.1.2)</p>
	<p>6.1.4. Activitatile de management forestier se vor desfasura conform reglementarilor de protectie a naturii si a mediului.</p>
	<p>6.1.5. Impactul asupra mediului rezultat din activitatile desfasurate pe teren vor fi evaluate si controlate (ex. deseuri, impactul constructiilor, etc.).</p>

<p>6.2. Trebuie sa existe modalitati de protejare a speciilor rare, amenintate si periclitare (de ex: zone de cuibarit si hrana). Zonele de conservare si protectie trebuie delimitate corespunzator in raport cu scara si intensitatea managementului forestier si cu gradul de raritate al resurselor afectate. Vanatoarea, pescuitul, colectarile inadecvate vor fi tinute sub control.</p>	<p>6.2.1. Organizatii medii si mari: organizatia trebuie sa prezinte o lista a speciilor amenintate, rare si periclitare sau a ecosistemelor cu suprafata aferenta de padure ca si rezultat al evaluarii biodiversitatii efectuate.</p> <p>6.2.2. Organizatii mici: organizatia trebuie sa fie constienta de speciile protejate, inregistrate oficial in zona padurii si sa ia masuri pentru conservarea lor.</p> <p>6.2.3. Organizatii medii si mari: cel putin 10 % din suprafata administrata de organizatie trebuie sa fie selectata, desemnata si identificata pe harti (cazul in care este relevant sa fie marcat si pe teren) ca si zone de conservare sau zone de protectie unde mentinerea biodiversitatii este principalul obiectiv de management.</p> <p>6.2.4. Zonele desemnate de organizatie pentru conservare si protectie trebuie sa fie localizate in sectoarele unde pot aduce o contributie maxima scopului de conservare a biodiversitatii (ex. acest teritoriu poate cuprinde zone desemnate dupa cerintele punctului 6.4.1., ariile protejate desemnate in mod oficial, paduri batrane, zone ale unor specii amenintate, rare si periclitare si a unor ecosisteme in cadrul suprafetei forestiere, habitate marginale de padure - coridoare de padure, vegetatie de-a lungul cursurilor de apa, din zone stancoase, balti si sesuri, zone neforestiere precum mlastini, fanete, pajisti sau alte zone excluse activitatilor sau valoroase din punct de vedere al biodiversitatii.)</p> <p>6.2.5. Activitatile in zonele de conservare trebuie sa fie efectuate in asa fel incat valorile de conservare sa nu fie deteriorate sau periclitare in nici un fel.</p> <p>6.2.6. Organizatia are un sistem pentru a controla vanatul, pescuitul, amplasarea capcanelor, colectarea animalelor si plantelor.</p> <p>6.2.7. Sistemul organizatiei include masuri pentru a prevenii braconajul, pescuitul ilegal, amplasarea capcanelor, colectarea speciilor protejate</p>
<p>6.3. Valoarea ecologica si functiile padurii trebuie sa ramana intacte, sa fie imbunatatite sau refacute, cuprinzand:</p> <p>a) Regenerarea si succesiunea padurii</p> <p>b) Diversitatea genetica, a speciilor si a ecosistemului</p> <p>c) Ciclurile naturale ce afecteaza productivitatea ecosistemului padurii</p>	<p>6.3.1. Sistemele silvice adoptate sunt in conformitate cu principiile de ecologie forestiera, bazandu-se pe specificitatea arealului si promovand regenerarea naturala si provenientele locale (a,b,c).</p> <p>6.3.2. Sistemele silvice preferate trebuie sa permita dezvoltarea unei structuri diversificate (spatiale si in perioade diferite de timp), in raport cu functiile prioritare ale padurii.</p> <p>6.3.3. Operatiunile de taiere si recoltare vor avea ca si rezultat dezvoltarea unui arboret mixt specific arealului (a, b, c).</p> <p>6.3.4. Administratorii nu ar trebui sa incurajeze taierile rase in cadrul organizatiei. Ori de cate ori acesta este planificat, suprafata de taiere rasa in padurile naturale si semi-naturale a speciilor indigene nu ar trebui sa depaseasca 3 hectare. In plantatii forestiere si arborete cu specii straine, zona nu ar trebui sa depaseasca anumite semi-parcele. Partizile date spre exploatare care au taieri rase in imediata vecinatate (semi-parcele) nu trebuie date in lucru sau nu vor fi lucrate in</p>

	<p>aceeasi perioada de timp. Reluarea taierilor (intre fiecare taiere si intre arborete) in oricare dintre tipurile de paduri trebuie sa depaseasca 5 ani (c).</p>
	<p>6.3.5. Nivelul sistemului de taieri progresive in fazele finale (ochiuri deschise) in paduri naturale si semi-naturale a speciilor indigene nu trebuie sa depaseasca 3 ha. Reaparitia taierilor trebuie sa depaseasca 5 ani (a,c).</p>
	<p>6.3.6. Marimea ochiurilor de regenerare in diferite faze ale taierilor progresive trebuie corelata cu dinamica naturala a tipului de padure (ex. 0.1 - 0.3 ha dar nu mai mult de 0.5) (a,c).</p>
	<p>6.3.7. Elementele naturale ale ecosistemului (scorburi, arbori batrani, arbori pentru cuibarit, cioate, specii de arbori pionieri, arbusti de fructe de padure, etc.) nu vor fi eliminate si trebuie lasate netaiate pe teren, luand in considerare cerintele nationale privind securitatea si sanatatea in munca (b).</p>
	<p>6.3.8. Organizatia trebuie sa lase lemnul mort si cel in descompunere, in picioare sau doborat, variat in marime si specie, luand in considerare cerintele nationale privind securitatea si sanatatea in munca. Cantitatea de lemn mort ar trebui corelat la conditiile locale si functionale ale padurii iar in acelasi timp sa fie spatial diferentiat (cantitatile mai mari vor fi lasate in rezervatii naturale, zone de conservare, zone scoase din uz (a,b,c).</p>
	<p>6.3.9. Organizatia ar trebui sa mentina prin interventii minime habitatele forestiere marginale (perdele de padure, paduri de langa malul apelor, vegetatia in zone stancoase, balti si sesuri) (a,b,c)</p>
	<p>6.3.10. Cel putin 10 arbori biotopici / ha ar trebui lasati in cazul taierilor rase si ar trebui lasati netaiati pentru totdeauna. Arborii biotopici vor fi alesi in grupuri, prezentand compatibilitate cu 6.3.7, 6.3.8, 6.3.9 (b)</p>
<p>6.4. Exemplare reprezentative din ecosistemele existente in cadrul unitatii peisagistice vor fi protejate in starea lor naturala si marcate pe harti in functie de nivelul si intensitatea operatiunilor si de valoarea de unicitate a resurselor afectate.</p>	<p>6.4.1. Organizatii medii si mari: Cel putin 5 % din terenurile forestiere sunt selectate, identificate pe harti si protejate, fiind excluse de la taieri cu scop comercial, exceptand cazurile in care sanatatea padurii si regulile sanitare necesita interventii. Zonele selectate ar trebui sa includa exemple ale unor paduri batrane si ecosisteme rare existente, amenintate sau periclitare.</p>
	<p>6.4.2. Organizatii medii si mari: Selectia zonelor de padure pentru conservare, precizat la 6.4.1. trebuie sa fie bazata pe inventarul biodiversitatii, identificate prin consultarea cu partile interesate, conducerea locala si institutiile stiintifice.</p>
	<p>6.4.3. Organizatii mici: Organizatia trebuie sa protejeze exemplarele reprezentative ale unor ecosisteme rare, amenintate sau a unor ecosisteme periclitare, si sa le pastreze in starea lor naturala.</p>
<p>6.5. Se vor pregati si implementa indrumari scrise pentru: controlul eroziunilor, reducerea prejudiciilor</p>	<p>6.5.1. Organizatii medii si mari: organizatia trebuie sa prezinte reguli scrise si proceduri pentru constructiile din padure, constructiile de drumuri forestiere si cai de acces pentru scoaterea lemnului. Regulile/ procedurile vor lua in considerare:</p>

<p><i>in timpul exploatarei, constructia de drumuri, si alte activitati perturbatoare; si pentru protejarea resurselor de apa.</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) Constructiile in padure si proiectarea noilor drumuri se face in asa fel incat alterarea caracteristicilor naturale sa fie minima; 2) Se vor evita constructiile in padure si constructiile de drumuri forestiere in vaile abrupte si inguste, zonele predispuse la alunecari de teren sau alte zone instabile, canalele de drenaj naturale pe malul apelor; 3) Constructiile si drumurile din paduri nu vor fi amplasate in zone sensibile din punct de vedere al mediului; 4) Drumurile noi vor fi trasate/planificate in prealabil pe harti topografice care indica cursurile de apa existente; 5) Pe cat posibil drumurile vor fi amplasate pe terase naturale, culmi si pante line; 6) Drenajele, canalele de scurgere, podurile, plantatiile pentru fixarea solului sau oricare alte masuri sunt planificate ca si caracteristici ale drumurilor pentru a evita eroziunile; 7) Traversarile cursurilor de apa vor fi planificate si inregistrate pe harti inainte de inceperea lucrarilor de constructie; 8) Numarul de traversari peste cursuri de apa va fi minim. 9) Traversarile sunt perpendiculare pe cursul de apa. 10) Drenurile nu vor curge in cursurile de apa si unde este posibil se vor amplasa captatoare de aluviuni / tampoane de apa; 11) Podetele sunt concepute in asa fel incat sa evite obstructionarea migratiei pestilor sau marirea vitezei cursurilor de apa sau formarea altor albi de rau nepotrivite pentru pesti.
	<p>6.5.2. Organizatia trebuie sa fie la curent cu tipurile de sol propice pentru exploatarea forestiera in diferite anotimpuri (iarna, primavara, vara sau toamna) pentru a evita degradarea solului.</p>
	<p>6.5.3. Trebuie lasate zone de protectie cu interventii limitate de-a lungul cursurilor de apa permanente si spatiilor deschise.</p>
	<p>6.5.4. Drumurile noi nu vor fi construite pe albiile paraielor, situate in apropierea paraielor. Drumurile existente in albi trebuie sa fie inchise sau inlocuite cu drumuri alternative in conformitate cu reglementarile de la punctul 6.5.1.</p>
	<p>6.5.5. Nu vor fi aruncate in cursurile de apa materiale folosite pentru umplerea drumurilor sau deseuri rezultate din terasamente, operatiunile de exploatare sau alte activitati (ex. roci si sol, busteni, arbori, crengi sau alte deseuri de pe urma exploatarei). Utilajele forestiere nu vor intra in cursurile de apa cu exceptia unor treceri de cursuri de apa planificate.</p>
	<p>6.5.6. Instructiunile pentru angajatii care lucreaza pe teren trebuie sa cuprinda: specificatiile tehnice pentru drumurile de scoatere (localizare, latime si densitate),</p>

	<p>platforma primara de depozitare, mentinerea biodiversitatii, zonele de protectie, protejarea arborilor netaiati, protejarea habitatelor speciilor si planul drumurilor.</p>
	<p>6.5.7. Trebuie luate masuri pentru a reduce degradarea terenului ai a eroziunii in timpul operatiunilor de exploatare. Extragerile trebuie oprite in cazul solurilor imbibate cu apa.</p> <p>(vezi si 5.3.2)</p>
	<p>6.5.8. Trebuie luate masuri pentru a reduce prejudiciile cauzate arborilor si semintisului in timpul exploatarei, a scoaterii si transportului lemnului.</p> <p>(vezi si 5.3.2)</p>
	<p>6.5.9. Cand sunt folosite utilaje noi de exploatare si de extragere trebuie tinut cont de minimizarea prejudiciilor aduse arborilor, semintisului, solului si altor resurse forestiere.</p> <p>(vezi si 5.3.2.)</p>
<p>6.6. Sistemele de management trebuie sa promoveze dezvoltarea si adoptarea unor metode ecologice, fara substante chimice in tratarea daunatorilor si sa faca eforturi pentru a evita pesticidele chimice. Cele clasificate de Organizatia Mondiala de Sanatate (WHO) Tip 1A si 1B si pesticidele pe baza de hidrocarbon clorinat; pesticidele persistente, toxice sau ale caror derivati raman biologic activi si se acumuleaza in lantul trofic, depasind intentia utilizarii lor; orice pesticide interzise prin intelegerile internationale, trebuie sa fie interzise. In cazul utilizarii chimicalelor, trebuie sa se asigure echipament corespunzator si instruire pentru a reduce riscurile asupra sanatatii si a mediului.</p>	<p>6.6.1. Trebuie redusa utilizarea substantelor chimice pentru protectia plantelor si combaterea daunatorilor in padure. Utilizarea acestora in paduri trebuie sa fie fondate pe o strategie bine documentata, unde nevoia de utilizare este justificata iar utilizarea in sine este aprobata si inspectata de autoritatile corespunzatoare.</p> <p>6.6.2. Pentru utilizarea chimicalelor trebuie aplicate urmatoarele reguli:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Depozitarea chimicalelor, amestecarea si practicile de utilizare trebuie sa corespunda regulilor si trebuie folosita cea mai buna tehnologie accesibila pentru a reduce utilizarea chimicalelor; - Chimicalele vor fi utilizate doar in cazul in care nu s-au gasit tratamente alternative sau daca tratamentele alternative ar fi prea costisitoare sau prea putin eficiente. - Trebuie interzisa utilizarea sau depozitarea pesticidelor WHO Tip 1A si 1B (potrivit WHO) pe baza de hidrocarbon clorinat, pesticide pe baza de mercur, organofosfati sau alte chimicale nedegradabile, care se pot acumula in lantul trofic sau in ecosistem. - Transportul si depozitarea sunt realizate in conditii/spatii sigure si etansate iar utilizarea se face in conditii de siguranta. - Tratamentele chimice sunt interzise la o distanta mai mica de 20 m fata de cursurile de apa si 30 m fata de rezervoarele de apa / lacuri; - Tratamentele chimice sunt interzise in perioadele cand solul este inghetat, acoperit cu zapada, perioadele ploioase sau cele de seceta; - Este interzisa introducerea puietilor tratati chimic in cursurile de apa, balti, bazine si zone calcaroase;

	- Inainte de aplicarea tratamentelor ar trebui luate masuri pentru a avertiza crescatorii de animale si apicultorii din zona;
	6.6.3. Utilizarea provizorie a substantelor chimice, clasificate de FSC ca extrem de periculoase, trebuie sa se desfasoare in conformitate cu derogarile aprobate de FSC, stabilite prin FSC-PRO-01-004 si alte documente FSC aprobate.
	6.6.4. Chimicalele folosite sunt inregistrate. Inregistrările contin: - Numele produsului si termenul de valabilitate; - Localizarea suprafetelor/ zonelor amenintate; - Marimea zonei amenintate; - Metoda aplicata; - Data inceperii si data terminarii tratamentului; - Cantitatea totala folosita;
	6.6.5. Organizatia trebuie sa arate dovada instructajului si a acordarii echipamentului corespunzator tuturor persoanelor care manipuleaza substante chimice sau lucreaza cu asemenea substante.
	6.6.6. Angajatii raspunzatori trebuie sa fie constienti si sa fie capabili sa implementeze proceduri pentru situatii de urgenta privind curatarea chimicalelor rezultate prin scurgere sau pentru alte topuri de accidente.
6.7. Substantele chimice, recipientii, deseurile lichide si solide neorganice inclusiv combustibilul si uleiurile, trebuie sa fie evacuate in conditii corespunzatoare, ecologice si in afara locatiei.	6.7.1. Substantele chimice, recipientii lor, deseurile lichide si solide rezultate in urma operatiunilor forestiere sau in urma utilizarii echipamentelor sau a utilajelor de exploatare, trebuie sa fie evacuate intr-un mod ecologic sigur si legal.
	6.7.2. Se vor depune eforturi pentru a controla si reduce generarea oricaror tipurilor de deseuri din padure, inclusiv deseurilor lasate de vizitatori.
	6.7.3. Pentru utilajele forestiere vor fi disponibile echipamente adecvate de absorbtie a uleiului.
	6.7.4. Se vor utiliza echipamente adecvate de absorbtie a uleiului sau bidoane cu gat prelungit, la punctele de alimentare a motoferastraielor.
	6.7.5. Vor fi reduse scurgerile de ulei/combustibil la utilajele forestiere. Nu va exista nicio scurgere permanenta de ulei/combustibil.
	6.7.6. Pentru sistemele hidraulice ale utilajelor forestiere si pentru motoferastrai, se vor utiliza uleiuri biodegradabile.
6.8. Utilizarea agentilor biologici de control trebuie sa fie documentata,	6.8.1. Agentii biologici de control vor fi utilizati doar in cazuri exceptionale si vor fi documentati, redusi, monitorizati si strict controlati.

<i>redusa, monitorizata si strict controlata conform legilor nationale si a protocoalelor stiintific acceptate pe plan international. Utilizarea organismelor modificate genetic va fi interzisa.</i>	6.8.2. Daca se utilizeaza agenti biologici de control pentru protectia forestiera si in silvicultura, acestia trebuie sa fie alcatuiti din organisme si componente indigene ale tarii respective si nu obtinuti prin metode chimice.
	6.8.3. Folosirea organismelor modificate genetic este strict interzisa.
6.9. Utilizarea speciilor exotice va fi controlata cu grija si activ monitorizata pentru a evita impacturi ecologice nefavorabile.	6.9.1. Padurile naturale nu vor fi transformate in plantatii exotice.
	6.9.2. Raspandirea speciilor exotice (in special cele invazive) introduse anterior va fi monitorizata si daca este cazul se vor lua masuri pentru controlul, reducerea densitatii sau eliminarea speciilor. vezi si 10.3
	6.9.3. Speciile exotice nu vor fi introduse si cultivate in padurile naturale.
	6.9.4. Ciupercile indigene vor fi cele utilizate pentru cultivare.
6.10. Nu trebuie sa existe transformari ale padurilor in plantatie sau in teren destinat pentru utilizarilor neforestiere, cu exceptia cazurilor in care transformarea: a) acopera o portiune redusa din unitatea de management forestier; b) nu apare in zonele cu valoare ridicata de conservare c) asigura avantaje de conservare evidente, substantiale si sigure, pe termen lung, in cadrul unitatii de management.	6.10.1 Transformarea padurilor in terenuri cu alta utilizare va fi justificata doar in cazul in care se produce ca si rezultat al unor proceduri stabilite legal si: 1) nu apare pe lista padurilor cu valoare ridicata de conservare si a zonelor protejate; si 2) ocupa o zona foarte restransa (mai putin de 5% din suprafata padurilor ce apartin organizatiei pe o perioada de 5 ani) (vezi FSC-DIR-20-007-ADV-10); si 3) prezinta interese culturale, peisagistice, recreationale.
	6.10.2. Exista dovada clara a acceptarii planului de transformare de catre partile interesate, inclusiv a comunitatilor locale si autoritatilor responsabile.
PRINCIPIUL 7. PLANUL DE MANAGEMENT - Planul de management - in functie de nivelul si intensitatea operatiunilor - va fi redactat, implementat si actualizat. Obiectivele pe termen lung ale managementului si modalitatile de realizare a acestora trebuie sa fie clar explicate.	
7.1. Planul de management si documentele aferente vor asigura: a) Obiectivele de management; b) Descrierea resurselor forestiere ce necesita intretinere, limitele, statutul de proprietate, conditiile	7.1.1. Organizatia trebuie sa aiba pregatit un plan de management bine intemeiat, in conformitate cu legislatia nationala, inclusiv o descriere a obiectivelor de management (a, e).
	7.1.2. Organizatii mici: planul de management al organizatiei si toate documentele aferente trebuie sa declare resursele forestiere disponibile; ecosistemele forestiere rare, amenintate, periclitate, speciile protejate si masurile de intretinere recomandate; descrierea si justificarea sistemelor silvice utilizate; volumul permis de taiere.

<p><i>socio-economice si un profil al terenurilor adiacente;</i></p> <p><i>c) Descrierea sistemului de management silvic si/sau de alt tip, pe baza ecologiei padurii respective si a informatiilor obtinute prin inventarierea resurselor;</i></p> <p><i>d) Argumentarea cotei de taiere anuala si a speciilor selectate;</i></p> <p><i>e) Prevederi privind monitorizarea cresterii si a dinamicii padurii;</i></p> <p><i>f) Masuri de protectie a mediului bazate pe studiile de evaluare a mediului;</i></p> <p><i>g) Planuri pentru identificarea si protectia speciilor rare, amenintate si periclitate;</i></p> <p><i>h) Harti cuprinzand baza resurselor forestiere inclusiv ariile protejate, activitatile de management planificate si statutul de proprietate;</i></p> <p><i>i) Descrierea si justificarea tehnicilor de exploatare si a echipamentelor utilizate;</i></p>	<p>7.1.3. Organizatii medii si mari: Planul de management al organizatiei, sau documentatia aferenta trebuie sa includa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Obiectivele managementului (a) 2) O descriere generala a istoriei, inclusiv drepturile de proprietate si modul de utilizare a zonei forestiere administrate; 3) O descriere clara a aspectelor fizice a zonei forestiere administrate (ex. trasaturile topografice, geomorfologia, geologia, hidrologia, solurile, speciile de arbori, vegetatia, etc.); 4) Raportul privind resursele forestiere, inclusiv zona, tipul padurii, tipul de sol, specii, distributia lor pe clase de varsta, inaltime, diametru mediu si volum; 5) Descrierea si justificarea sistemelor silvice folosite, inclusiv explicatia clara a recomandarilor si procedurilor de management; 6) Prevederile pentru monitorizarea cresterii padurii; 7) Masuri de siguranta privind protectia mediului bazate pe evaluarile efectuate asupra mediului; 8) Descrierea generala a activitatilor de monitorizare implementate pentru a asigura conservarii zonelor protejate si a resurselor de padure cu o valoare ridicata de conservare; 9) Harti care descriu baza de resurselor forestiere inclusiv zonele protejate, activitatile de management planificate si dreptul de proprietate asupra terenului; 10) Planul de actiune si hartile cu privire la zonele cu risc ridicat de incendiu; 11) Descrierea si justificarea tehnologiilor de exploatare si a echipamentelor ce urmeaza a fi folosite (i).
	<p>7.1.4. Planul este corect din punct de vedere tehnic si prezinta suficiente detalii in raport cu complexitatea, dimensiunea si intensitatea operatiunilor forestiere.</p>
	<p>7.1.5. Calitatea hartilor trebuie sa permita desfasurarea eficienta a activitatilor in teren.</p>
	<p>7.1.6. Planul de management si planurile anuale de taiere sau exploatare aferente sunt puse la dispozitia personalului si utilizate in teren.</p>
<p>7.2. Planul de management va fi revizuit periodic, luand in considerare includerea rezultatelor obtinute prin monitorizare sau a unor informatii tehnice si stiintifice</p>	<p>7.2.1. Revizuirea sau modificarea planului de management (si/sau planul anual de exploatare) se va face in timp util, cu o perioada de revizuire nu mai mare de 10 ani.</p>
	<p>7.2.2. Organizatii medii si mari: revizuirile planurilor de management trebuie sa fie facute in raport cu cerintele legislatiei nationale si sa reflecte modificarile conditiilor silvice, de mediu, sociale si economice.</p>

<i>noi pentru a raspunde modificarilor de mediu, sociale si economice.</i>	7.2.3. Revizuirile planurilor de management trebuie sa corespunda procedurilor nationale.
7.3. Muncitorii forestieri trebuie sa fie instruiti si supravegheati pentru a asigura o implementare adecvata a planurilor de management.	7.3.1 Organizatii medii si mari: managerii si supervizorii au calificarea corespunzatoare, avand capacitati de planificare si organizare a operatiunilor forestiere si a altor elemente din planul managerial.
	7.3.2. Organizatii medii si mari: Trebuie sa existe un plan de instruire iar acesta trebuie sa fie implementat.
	7.3.3. Organizatii medii si mari: Personalul vizat va fi instruit in problematica biodiversitatii.
	7.3.4. Pentru activitati de exploatare, organizatia va angaja doar muncitori instruiti in tehnica corecta de taiere / doborare.
	7.3.5. Atat muncitorii cat si contractorii si angajatii lor si persoanele fizice autorizate trebuie sa prezinte cunostiinte suficiente si sa fie instruiti pentru sarcinile ce le revin si este preferabil sa detina certificate de calificare corespunzatoare.
7.4. Desii au obligatia de a pastra confidentialitatea informatiilor, managerii forestieri trebuie sa prezinte un raport public a elementelor fundamentale din planul de management, inclusiv a celor enumerate la rubrica de criterii 7.1.	7.4.1. Organizatii medii si mari: managerii forestieri trebuie sa realizeze un raport al planului de management, ce poate fi consultat de partile interesate, in limita normelor de confidentialitate comerciala admisa.
	7.4.2. Organizatii mici: la cerere, managerii forestieri trebuie sa asigure accesul partilor interesate de activitatile managementului forestier cel putin in ceea ce priveste partile relevante a planului de management (ex. proprietarii de terenuri vecine, locuitorii din zona, partile interesate din punct de vedere social si a mediului).
PRINCIPIUL 8. MONITORIZARE SI EVALUARE - Monitorizarea se va desfasura - in functie de nivelul si intensitatea managementului forestier - pentru a evalua starea padurii, productia, custodia, activitatile de management si impactul lor asupra mediului si societatii.	
8.1. Frecventa si intensitatea monitorizarii trebuie determinata atat de scara si intensitatea operatiunilor de management forestier cat si de complexitatea si sensibilitatea relativa a mediului afectat. Procedurile de monitorizare trebuie sa fie consistente si repetabile in timp pentru a putea permite compararea rezultatelor si evaluarea schimbarilor.	8.1.1. Organizatii medii si mari: managerii forestieri trebuie sa prezinte proceduri de monitorizare pentru o monitorizare consistenta, repetabila si frecventa a aspectelor menionate la punctul 8.2, care permite compararea rezultatelor si evaluarea modificarilor.
	8.1.2. Organizatii mici: managerii forestieri trebuie sa conduca monitorizarea aferenta operatiunilor de exploatare si de re-impadurire.
	8.1.3. Organizatia pastreaza inregistrările de monitorizare accesibile, actualizate si intr-o forma standardizata.
8.2. Managementul forestier va cuprinde colectia de studii si datele	8.2.1. Organizatii medii si mari: Planul de monitorizare trebuie sa identifice / descrie modificarile observate in ceea ce priveste:

<p><i>necesare pentru a monitoriza cel puțin următorii indicatori:</i></p> <p><i>a) Gradul de valorificare a tuturor produselor recoltate;</i></p> <p><i>b) Ratele de creștere, regenerarea și starea pădurii;</i></p> <p><i>c) Compoziția florei și faunei și schimbările survenite;</i></p> <p><i>d) Impactul social și de mediu al activităților de exploatare și altor activități;</i></p> <p><i>e) Costurile, productivitatea și eficiența managementului forestier;</i></p>	<p>1) Ratele de creștere, regenerarea pădurii, compoziția speciilor și distribuția pădurii pe clase de vârstă (b,c);</p> <p>2) Producția este înregistrată pentru fiecare produs, inclusiv produsele accesorii (PFNL);</p> <p>3) Modificările de mediu care afectează flora, fauna, solurile și resursele de apă (ex. eroziunea, focarele de daunatori, extinderea speciilor invazive, locurile de cuibarit a speciilor periclitare de pasări) (c,d) vezi și 6.2.1.</p> <p>4) Aspectele socio-economice (ex. costurile de administrare, valorificarea tuturor produselor, productivitatea și randamentul, modificările la nivelul comunității, relațiile cu muncitorii și condițiile lor).</p> <p>5) Zonele de pădure identificate ca având valoare ridicată de conservare (criteriul 9, VRC).</p> <p>8.2.2. Organizații medii și mari: vor avea loc întâlniri periodice cu reprezentanții comunităților locale iar problemele ridicate vor fi înregistrate și monitorizate de către organizație.</p> <p>8.2.3. Organizații mici: organizația trebuie să aibă cel puțin înregistrări anuale ale produselor recoltate (specii și volum) pe parcursul implementării planului de management.</p> <p>8.2.4. Organizații mici: organizația trebuie să asigure actualizarea datelor de inventariere odată cu revizuirea periodică a planului de management.</p>
<p>8.3. Managerul forestier trebuie să asigure documentația în baza căreia organizațiile de monitorizare și control pot urmări fiecare produs forestier de la originea sa, proces cunoscut ca "lanțul custodiei".</p>	<p>8.3.1. Produsele forestiere comercializate din păduri certificate trebuie să fie ușor de identificat. Documentele de exploatare și de transport a lemnului provenit din păduri certificate vor trebui să specifice următoarele informații:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sursa lemnului; - data vânzării; - cantitatea produsului certificat vândut; - specia; - dimensiuni / calitate; - locul de unde cumpărătorul va prelua controlul asupra lanțului de custodie a lemnului certificat. <p>8.3.2. Facturile, avizele de transport și alte documente necesare pentru transportul produselor forestiere vor fi păstrate la sediu și/sau vor putea fi verificate cu ușurință.</p> <p>8.3.3. În cazul în care organizația se ocupă și cu produse sau lemn necertificat, acesta trebuie să diferentieze produsele de cele certificate prin marcarea sau etichetarea, să aibă evidențe pentru depozitare, facturi și avize de transport diferite.</p>

	8.3.4. Trebuie sa existe o procedura in ceea ce priveste identificarea clara pe factura si pe documentele de transport, a produselor vandute ca certificate.
	8.3.5. Lemnul taiat in mod ilegal si confiscat de catre organizatie nu va fi vandut ca si produs certificat.
	8.3.6. Organizatia mentine si controleaza lantul de custodie a produselor forestiere conform standardului NEPCon de lant de custodie pentru administratori de padure.
8.4. Rezultatele monitorizarii trebuie cuprinse in actiunile de implementare si revizuire a planului de management.	8.4.1 Organizatii medii si mari: datele de monitorizare, precum si cele mentionate la punctul 8.2.1 vor fi luate in considerare la revizuirea planului de management.
	8.4.2. Organizatii mici: organizatia se va asigura ca planul de management este analizat periodic conform legislatiei nationale.
8.5. In ceea ce priveste respectarea confidentialitatii informatiilor, organizatia va face public un raport al rezultatelor indicatorilor de monitorizare, inclusiv cei enumerati la Criteriul 8.2 .	8.5.1. Organizatii medii si mari: managerii forestieri trebuie sa realizeze un raport al rezultatelor de monitorizare, ce poate fi consultat de partile interesate, in limita respectarii confidentialitatii datelor. (Vezi punctul 7.4.1).
	8.5.2. La cerere, managerii forestieri trebuie sa asigure accesul partilor interesate pentru activitatile de management forestier (ex. proprietarii de terenuri vecine, locuitorii din zona, partile interesate din punct de vedere social si al mediului) la rezultatele de monitorizare, ce sunt parte relevanta a planului de management. (Vezi punctul 7.4.2).
<p>PRINCIPIUL 9. MENTINEREA PADURILOR CU VALOARE RIDICATA DE CONSERVARE - Activitatile de management in padurile cu o valoare ridicata de conservare (PVRC) trebuie sa mentina sau sa largeasca caracteristicile care definesc asemenea paduri. Deciziile privind PVRC trebuie luate intotdeauna in contextul unei abordari precaute.</p> <p>Nota: pentru Romania ghidul pentru identificarea PVRC este disponibil pe www.certificareforestiera.ro. Ghidul a fost elaborat de un grup de lucru in cadrul unui proiect WWF Romania Programul Dunare - Carpati, in stransa colaborare cu diferite parti interesate.</p>	
9.1. Evaluările in vederea stabilirii prezentei acelor elementelor caracteristice ale padurilor cu valoare ridicata de conservare trebuie efectuate in raport cu nivelul si intensitatea managementului forestier aplicat	9.1.1. Organizatii medii si mari: evaluarile se realizeaza in conformitate cu "Ghidul practic pentru identificarea si managementul padurilor cu valoare ridicata de conservare" pentru a determina zonele cu o valoare ridicata de conservare in cadrul suprafetelor administrate.
	9.1.2. Managerii forestieri sunt constienti de prezenta valorilor ridicate de conservare din zona lor, asa cum sunt descrise in "Ghidul practic pentru identificarea si managementul padurilor cu valoare ridicata de conservare".
	9.1.3. PVRC identificate in cadrul organizatiei sunt marcate pe harta.
9.2. Procesul de consultare in vederea certificarii se va axa pe	9.2.1. Organizatii medii si mari: partile interesate la nivel local, inclusiv ONG-urile vor fi consultati in vederea identificarii PVRC.

<i>identificarea atributelor de conservare si a posibilitatilor de protejare rezultate din aceasta</i>	9.2.2. Organizatii medii si mari: managerii forestieri vor documenta procesul de consultare cu partile interesate in scris.
	9.2.3 Consultarea partilor interesate vizeaza corectarea activitatilor forestiere in vederea protejarii valorilor PVRC.
9.3. Planul de management trebuie sa cuprinda si sa implementeze masuri specifice care sa asigure mentinerea si/sau ameliorarea atributelor de conservare ale zonei, urmarind in acelasi timp o abordare precauta. Aceste masuri trebuie incluse in mod obligatoriu in raportul public al planului de management.	9.3.1. Se vor dezvolta masuri de management specifice in conformitate cu "Ghidul practic pentru identificarea si managementul padurilor cu valoare ridicata de conservare" pentru intretinerea, protectia si cresterea valorilor de conservare identificate. Urmarind o abordare precauta, masurile de management specifice vor evita actiunile prin care valoarea lor de conservare poate scadea.
	9.3.2. Atributele identificate ale valorilor de conservare si masurile specifice pentru intretinerea lor sunt puse la dispozitia angajatilor in forma scrisa pentru implementarea in teren.
	9.3.3. Organizatii medii si mari: masurile de management pentru intretinerea si cresterea valorilor PVRC si a zonelor protejate oficial vor fi disponibile in raportul public al planului de management.
	9.3.4. Organizatii mici: managerii forestieri vor asigura la cerere accesul la informatiile referitoare la masurile de protectie a zonelor de padure cu valori ridicate de conservare identificate in cadrul organizatiei
9.4. Trebuie efectuata o monitorizare anuala in scopul evaluarii eficientei masurilor luate pentru mentinerea sau ameliorarea elementelor de conservare	9.4.1. PVRC vor fi monitorizate regulat (cel putin anual) pentru a evita activitatile care ar putea periclita valorile lor de conservare.
	9.4.2. Atributele padurii, cruciale pentru a le recunoaste ca si valori ridicate de conservare vor fi monitorizate si analizate in conformitate cu "Ghidul practic pentru identificarea si managementul padurilor cu valoare ridicata de conservare". Monitorizarea faciliteaza observarea tendintelor negative in raport cu valorile ridicate de conservare.
	9.4.3. Rezultatele monitorizarii sunt documentate in formularele lor standard si utilizate pentru actualizarea masurilor de intretinere a VRC aferente.
PRINCIPIUL 10. PLANTATIILE - Plantatiile trebuie proiectate si administrate conform principiilor si criteriilor 1-9 si principiului 10 si criteriile sale. Desi plantatiile pot oferi o serie de avantaje economice si sociale si pot contribui la satisfacerea necesitatii de produse forestiere din lumea intreaga, ele trebuie sa fie complementare administrarii padurilor naturale, sa reduca presiunile asupra acestora si sa contribuie la regenerarea si conservarea lor.	
10.1. Obiectivele administrarii plantatiilor, inclusiv cel de conservare si regenerare a padurilor naturale trebuie sa fie explicit descrise in planul de management si sa fie demstrate in mod evident de implementarea planului.	10.1.1. Scopul de a stabili plantatii si impaduriri va fi descris explicit in planul de management, tinand cont de relatiile dintre plantarea arborilor si situatia silviculturala, soci-economica si ecologica (ex. conservarea si regenerarea padurilor) din zona.

<p>10.2. Proiectul si planul plantatiilor trebuie sa promoveze protejarea, regenerarea si conservarea padurilor naturale si sa nu contribuie la cresterea solicitarilor la care sunt supuse padurile naturale. Coridoarele pentru animalele salbatice, zonele limitrofe cursurilor de apa si mozaicul arboretului de varste si perioade de rotatie diferite trebuie utilizate in planul plantatiei, in mod compatibil cu nivelul operatiunii. Dimensiunea si planul blocurilor de plantatie trebuie sa fie compatibile cu modelul padurii ce se afla in peisajul natural.</p>	<p>10.2.1. In momentul proiectarii si instalarii plantatiilor organizatia trebuie sa se asigure ca:</p> <p>1) Plantatia nu are efecte negative asupra mediului sau asupra padurilor naturale;</p> <p>2) Impadurirea zonelor fost agricole nu va avea efect negativ asupra mediului sau a biodiversitatii;</p>
	<p>10.2.2. Zonele cu vegetatie naturala vor fi protejate si luate in considerare la proiectarea si intemeierea plantatiilor.</p>
	<p>10.2.3. Zonele tampon cu vegetatie naturala de pe malul apelor si mlastini vor fi delimitate si protejate.</p>
	<p>10.2.4. Se vor asigura coridoare pentru animalele salbatice, iazuri si mlastini cu malurile lor, in timpul impaduririi si a dezvoltarii plantatiei.</p>
	<p>10.2.5. Plantatiile si activitatile forestiere nu vor interfera in peisajul natural sau semi-natural.</p>
<p>10.3. Este preferabil sa existe diversitate in compozitia plantatiilor pentru cresterea stabilitatii economice, ecologice si sociale. Aceasta diversitate poate cuprinde dimensiunea si distributia in spatiu a unitatilor, numarul si compozitia genetica a speciilor, clasele de varsta si structurile.</p>	<p>10.3.1. Organizatia trebuie sa introduca o gama larga de compozitii si diversitate de structuri in plantatii si impaduriri in conformitate cu trasaturile zonei. (ex. varietatea speciilor de arbori si provenientele utilizate, varsta si diversitatea structurala, marimea si distributia in spatiu).</p> <p>(Vezi si 10.4)</p>
	<p>10.3.2. Organizatia trebuie sa aiba in vedere compozitia arboretului in plantatiile sau impaduririle noi pentru ca acestea sa asigure stabilitate economica, ecologica si sociala.</p>
	<p>10.3.3. Dimensiunea plantatiilor de monocultura trebuie sa fie adecvata marimii arboretelor naturale din peisaj.</p>
<p>10.4. Selectia speciilor care vor fi plantate trebuie facuta pe baza compatibilitatii lor cu situl si a gradului in care corespund obiectivelor de management. Pentru a consolida diversitatea biologica, speciile indigene sunt preferabile celor exotice, cand este vorba despre stabilirea plantatiilor si regenerarea ecosistemelor degradate. Speciile exotice, care vor fi utilizate doar cand performanta lor este mai mare decat a speciilor indigene, trebuie</p>	<p>10.4.1. Selectia speciilor si originea lor trebuie justificata si documentata, avand in vedere ca speciile trebuie sa fie compatibile cu trasaturile sitului si sa raspunda obiectivelor managementului pentru plantatii sau impaduriri.</p>
	<p>10.4.2. Organizatia trebuie sa sustina utilizarea speciilor indigene in locul celor exotice in plantatiile sau impaduririle unor terenuri post agricole sau in activitatile de regenerare a ecosistemului.</p>
	<p>10.4.3. Speciile exotice invazive si hibridii nu vor fi utilizati in compozitia arboretelor.</p>
	<p>10.4.4. Speciile exotice vor fi utilizate doar in cazul in care raspund bine conditiilor de mediu pe perioade lungi (specii introduse in istorie si cu o crestere buna peste un secol sau si mai mult).</p>

<p><i>monitorizate pentru detectarea unor situatii anormale de mortalitate, boli sau focare de insecte sau impacte ecologice nefavorabile.</i></p>	<p>10.4.5. Speciile exotice pot fi utilizate in noile plantatii sau impaduriri numai in cazul in care depasesc performanta speciilor indigene de corespondenta cu obiectivele de management.</p>
	<p>10.4.6 In zonele cu poluare industriala (grad mediu sau mai ridicat), organizatia poate sustine utilizarea speciilor exotice, care s-au dovedit a fi mai rezistente decat cele indigene (avand in vedere 10.4.3 si 10.4.4.).</p> <p>(vezi si 6.9)</p>
<p>10.5. O portiune din intreaga suprafata forestiera administrata, proportionala cu nivelul plantatiei si stabilita in standardele regionale, trebuie administrata asa incat situl sa fie refacut ca padure naturala.</p>	<p>10.5.1. Organizatii medii si mari: in conformitate cu 6.2.3, cel putin 10 % din zonele plantate vor fi gestionate cu scopul conservarii biodiversitatii.</p>
	<p>10.5.2. Organizatii medii si mari: in conformitate cu 6.4.1, cel putin 5% din zonele plantate vor fi gestionate cu scopul de a restabili in timp padurea de tip natural.</p>
	<p>10.5.3. Organizatii mici: cel putin 5% din zonele plantate se vor baza pe cultivarea arborilor indigeni din regiune si vor fi gestionate in conformitate cu sistemul silvic utilizat pentru administrarea tipului natural de padure.</p>
<p>10.6. Trebuie luate masuri pentru mentinerea sau imbunatatirea structurii si fertilitatii solului, si a activitatii biologice. Se va urmari ca tehnicile si rata de recoltare, constructia si intretinerea drumurilor si alegerea speciilor sa nu determine, in timp, degradarea solului sau exercitarea unui impact negativ asupra calitatii apei ori modificari semnificative in debitul sau cursul apelor.</p>	<p>10.6.1. Plantatiile si noile impaduriri nu vor degrada solul.</p>
	<p>10.6.2. Plantatiile si noile impaduriri nu vor degrada resursele de apa.</p>
	<p>10.6.3. Zone tampon vor fi stabilite in jurul cursurilor de apa permanente si a zonelor noi impadurite.</p> <p>(vezi si 6.5, 10.2)</p>
<p>10.7. Trebuie luate masuri pentru a preveni si reduce aparitia parazitilor / daunatorilor, bolilor, incendiilor sau a introducerii plantelor invazive. Administrarea daunatorilor trebuie sa constituie o parte esentiala a planului de management, bazata in primul rand pe metode de prevenire si de control biologic si nu pe utilizarea de pesticide si ingrasaminte chimice. Administratia plantatiei trebuie sa depuna toate eforturile pentru a renunta la pesticide si ingrasaminte chimice, inclusiv in pepiniere. Criteriile 6.6 si 6.7. trateaza de asemenea problema</p>	<p>10.7.1. Organizatia trebuie sa prezinte o strategie pentru utilizarea chimicalelor si controlul daunatorilor si a speciilor invazive, in concordanta cu Criteriile 6.6, 6.9 si sa se concentreze pe reducerea utilizarii pesticidelor si a ingrasamintelor in plantatii si pepiniere.</p>
	<p>10.7.2. Trebuie sa existe un sistem de control si prevenire a incendiilor.</p> <p>(vezi si 7.1.3)</p>
	<p>10.7.3. Angajatii trebuie sa fie instruiti in ceea ce priveste identificarea si reactia la primele semne ale problemelor de sanatate, dar si executarea de sarcini si activitati din cadrul Managementului plantatiilor</p> <p>(vezi si 6.6, 6.7, 7.3)</p>

<i>utilizării substanțelor chimice.</i>	
<p>10.8. In functie de nivelul si diversitatea operatiunii, monitorizarea plantatiei trebuie sa includa evaluarea in mod regulat a impactului potential asupra mediului si societatii in interiorul si in afara sitului (ex. regenerare naturala, efecte asupra resurselor de apa si fertilitatii solului, si efecte asupra situatiei socio-economice locale) ca si elementele prevazute in principiile 8, 6 si 4. Nici o specie nu va fi plantata pe scara larga daca testari locale si / sau experienta nu au dovedit ca se adapteaza bine la sit, nu sunt invazive si nu au impact negativ substantial asupra mediului sau asupra altor ecosisteme. Se va acorda o atentie speciala problemelor sociale provocate de achizitionarea terenului pentru plantatie, mai ales in vederea protejarii drepturilor de proprietate, folosinta sau acces.</p>	<p>10.8.1. Plantatiile nu se vor stabili in zone cu elemente de biodiversitate rare sau unice si nici in ecosisteme fragile sau in zone in care acestea ar putea afecta resursele de apa.</p> <p>10.8.2. Pentru plantatiile stabilite recent cu o suprafata compacta, mai mare de 500 ha se va evalua impactul social si cel asupra mediului. (vezi si 4.4, 6.1)</p> <p>10.8.3. Cantitatea si tipul recoltarii, gradul de crestere si productie, conditiile de sanatate si conditiile de sol a plantatiilor vor fi observate in mod regulat. (vezi si 8.1, 8.2)</p>
<p>10.9. Plantatiile din zonele ce provin din convertirea, dupa 1994, a padurilor naturale, nu se pot califica pentru certificare, in mod normal. Certificarea poate fi, totusi acceptata, in cazul in care se prezinta organismului de certificare suficiente dovezi care atesta ca administratorul / proprietarul nu este responsabil, direct sau indirect, de aceasta convertire.</p>	<p>10.9.1. Plantatia nu va ocupa un teren provenit din transformarea, dupa noiembrie 1994, a padurilor naturale, numai daca exista dovezi clare ca administratorul / proprietarul curent nu era responsabil. (vezi si 6.9.1, 6.10)</p>

Anexa 1: Glosari de termeni FSC

Diversitate biologică: Variabilitatea organismelor vii din toate sursele, inclusiv, printre altele terestre, marine sau alte ecosisteme acvatice și complexe ecologice din care acestea fac parte; aceasta include diversitatea din cadrul speciilor, între specii și a ecosistemelor. (A se vedea Convenția privind Diversitatea Biologică, 1992)

Agenti de control biologic: Organismele vii utilizate pentru eliminarea sau regularizarea populației altor organisme vii.

Valori ale diversității biologice: Valorile naturale, ecologice, genetice, sociale, economice, științifice, educaționale, culturale, recreative și estetice ale diversității biologice și a componentelor acesteia. (A se vedea Convenția privind Diversitatea Biologică, 1992)

Lantul de custodie: Canalul prin care produsele sunt distribuite din locul lor de origine, din pădure, la punctul de utilizare finală.

Chimicale: Gama de fertilizanti, insecticide, fungicide și hormoni, utilizate în managementul forestier.

Criteriu (pl. Criterii): O modalitate de evaluare a îndeplinirii, sau nu, a unui Principiu (sau administrare forestieră).

Drepturile cutumiare: Drepturi care rezultă dintr-un ciclu lung de acțiuni obișnuite sau uzuale, repetate în mod constant, care, astfel sau printr-un consimțământ neîntrerupt, au dobândit putere de lege în cadrul unei unități geografice sau sociale.

Ecosistem: O comunitate a tuturor plantelor și animalelor și a mediului lor fizic, care funcționează împreună ca și o unitate interdependentă.

Specii periclitate: Orice specie care prezintă pericol de dispariție în totalitatea sau ca parte semnificativă a ordinii sale.

Specii exotice: O specie introdusă care nu este nativă sau endemică pentru zona în cauză.

Integritatea pădurii: Compoziția, dinamica, funcțiile și caracteristicile structurale a unei păduri naturale.

Management / manager forestier: Persoane responsabile cu managementul operațional al resurselor pădurii și organizației, a sistemului și structurii managementului și cu operațiunile de planificare și de teren.

Unitatea de management forestier (FMU): o zonă bine definită a pădurii cu limite marcate, gestionată de un organism de conducere unic, care stabilește o serie de obiective explicite exprimate într-un plan de management multianual, autonom.

Administrarea pădurii: management forestier care, în conformitate cu Principiile și Criteriile FSC pentru Administrarea Pădurii, este responsabil din punct de vedere ecologic, benefic din punct de vedere social și viabil din punct de vedere economic.

Organisme modificate genetic: Organisme biologice cărora li s-au adus modificări de tip structural-genetic prin diferite mijloace.

Indicatori: variabile calitative și cantitative care pot fi măsurate sau descrise și care asigură o metodă de analiză cu scopul de a determina conformitatea unei unități de management forestier cu cerințele FSC. Indicatorii și pragurile asociate acestora definesc cerințele pentru un management forestier responsabil la nivelul unității de management forestier și constituie baza primară a evaluării pădurii.

Zone și terenuri indigene: Totalitatea mediilor de apă, aer, terenuri, mări, banchize, flora și fauna și alte resurse pe care oamenii indigeni le-au deținut în mod obișnuit, le-au ocupat, respectiv folosit. (Declarația Concept a Drepturilor Oamenilor Indigeni: Partea a VI-a)

Oameni indigeni: " Descendentii existenti a oamenilor care au locuit prezentul teritoriu a unei tari in intregime sau partial pe perioada in care persoanele apartinand unor culturi sau etnii diferite au sosit de pe alte meleaguri, le-au invins prin cucerire, colonizare sau prin alte mijloace si le-au redus la un nivel nedominant sau la gradul de mica colonie; cei care astazi traiesc mai mult in conformitate cu traditiile si obiceiurile lor sociale, economice si culturale decat cu institutiile tarii din care fac acum parte, in structura statala care incorporeaza in principiu caracteristicile nationale, sociale si culturale a altor segmente de populatie care sunt predominante." (Definitia muncii adoptata de Grupul de Lucru ONU privind populatiile indigene)

Paduri cu valoare ridicata de conservare: sunt acele paduri care poseda una sau mai multe dintre urmatoarele caracteristici:

a) zone de padure cuprinzand urmatoarele elemente semnificative din punct de vedere global, regional si national: concentratii a valorilor de biodiversitate (ex. endemism, specii periclititate); si/sau suprafete mari de padure, fiind cuprinse sau care cuprind unitatea de management, acolo unde populatia viabila a celor mai multe sau a tuturor speciilor existente in mod natural se afla in tipare naturale de distributie si abundenta.

b) zone de padure care sunt sau contin ecosisteme rare, amenintate sau

c) zone de padure care ofera servicii de baza ale naturii in situatiile critice (ex. protectia bazinelor hidrografice, controlul eroziunilor)

d) zonele forestiere esentiale pentru satisfacerea nevoilor de baza ale comunitatilor locale (ex. mijloacele de trai, sanatate) si/sau critice pentru identitatea culturala, traditionala ale comunitatilor locale (zone de importanta culturala, ecologica, sau religioasa identificata in cooperarea cu asemenea comunitati locale).

Peisaj: Un mozaic geografic alcatuit din ecosisteme interdependente, fiind rezultatul influentei unor interdependente geologice, topografice, pedologice, climatice, biotice si umane intr-o zona data.

Legislatia locala: Include toate normele legale acordate de organismele de guvernare, a carei jurisdicție este mai mica decat nivelul national, cum ar fi normele departamentale, municipale si cele uzuale.

Durata: Perioada de timp a proprietarului de padure sau a managerului de stabilire a obiectivelor planului de management, a ratei de recoltare si luarea angajamentului privind mentinerea in permanenta a suprafetelor de padure. Durata poate varia in functie de context si conditii ecologice si va reprezenta o functie care arata de cat timp are nevoie un ecosistem pentru a-si regenera structura naturala si compozitia dupa actiunile de recoltare sau deranjamente, sau cum sa produca conditii primare si mature.

Specii native: Specii care apar in mod spontan in regiunea data; sunt endemice.

Cicluri naturale: Reciclarea nutrientilor si a mineralelor ca urmare a interactiunii dintre soluri, apa, plante si animale, in mediile forestiere care afecteaza productivitatea ecologica a unui sit.

Padure naturala: Zone de padure unde principalele caracteristici si elementele cheie a ecosistemelor native, cum ar fi complexitatea, structura si diversitatea, sunt prezente, asa cum se regasesc precizate in standardele nationale si regionale aprobate ale managementului forestier FSC.

Produse nelemnoase (produse accesorii): Toate produsele exceptand lemnul, inclusiv materialele obtinute din arbori, cum ar fi rasina si frunzele precum si orice alte plante sau produse animale.

Alte tipuri de paduri: Zone de padure care nu indeplinesc criteriile pentru a putea fi incadrate in plantatii sau paduri naturale si care sunt definite mult mai specific de standardele nationale si regionale aprobate de FSC.

Plantatii: Zone de paduri carora le lipsesc caracteristicile principale si elementele cheie a ecosistemelor naturale, stabilite de standardele nationale si regionale aprobate de FSC, care rezulta din activitatile umane precum plantarea, semanatul sau tratamente silvice intensive.

Abordare precauta: Unealta pentru implementarea principiului de precautie.

Principiu: O regula sau un element esential; in cazul FSC, a administratiei padurii.

Silvicultura: Arta de a produce si de a indrepta o padure manipuland infiintarea sa, compozitia si cresterea pentru a indeplini cel mai bine obiectivele proprietarului. Aceasta poate include sau nu producerea de lemn.

SLIMF (paduri de suprafata mica si gospodarite cu intensitate scazuta): o unitate de management forestier care indeplineste cerintele FSC privind marimea si / sau intensitatea recoltarii de lemn si ca urmare poate fi evaluata de organisme de certificare folosind procedurile de evaluare simplificate. Cerintele FSC aplicabile sunt definite in Criteriul de eligibilitate *FSC-STD-01-003 SLIMF*.

Parte interesata: persoane fizice sau organizatii cu un interes legitim fata de bunurile si serviciile asigurate de o unitate de management forestier (FMU); si acele persoane care prezinta interes fata de efectele ecologice si sociale a activitatilor, produselor si serviciilor unei FMU. Acestea includ: persoanele sau organizatiile care exercita controlul legal de mediu asupra FMU; oamenii locali, angajati, investitori si asiguratorii, clienti si grupuri de consumatori si publicul larg (modificat de Upton si Bass, 1995).

Sucesiune: Modificarile progressive in compozitia speciilor si a structurii comunitatii forestiere cauzate de procesele naturale (neumane) de-a lungul timpului.

Dreptul de proprietate: Acordurile definite social, detinute de persoane fizice sau grupuri, recunoscute de puterile legale sau practicile uzuale, in ceea ce priveste "pachetul de drepturi si obligatii" de proprietate, detinere, acces si/sau utilizare a unei anumite unitati de teren sau a resurselor asociate din acestea (cum ar fi arbori individuali, specii de plante, apa, minerale, etc.)

Specii amenintate: Oricare specie care este predispusa la periclitare in viitorul apropiat, in totalitate sau intr-o parte semnificativa a gamei sale.

Drepturile de utilizare: Drepturile pentru utilizarea resurselor forestiere care poate fi stabilit prin obiceiurile locale, acorduri reciproce sau stabilite de catre alte entitati detinatoare de aceste drepturi. Aceste drepturi pot restrictiona utilizarea unor resurse la nivele specifice de consum sau tehnici particulare de recoltare.

Anexa 2: Lista padurilor nationale si regionale, cerintele legale si cerintele administrative aplicabile acestora in Romania

- Codul Muncii, legea 53/2003
- Legea 319/2006 Legea securitatii si sanatatii in munca
- Legea 265/2006 - pentru aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 195/2005 privind protectia mediului
- Legea 46/2008 - Codul silvic
- ORDIN 1.540 /2011 pentru aprobarea Instructiunilor privind termenele, modalitatile si perioadele de colectare, scoatere si transport al materialului lemnos
- Legea 407/2006 -privind vanatoarea si protectia fondului de vanatoare cu modificarile si completarile aduse de Legea nr. 197 din 2 Iulie 2007
- Ordonanta de Urgenta a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor protejate si conservarea habitatelor naturale, florei si faunei salbatice
- Hotararea 470/2014 pentru aprobarea Normelor referitoare la provenienta, circulatia si comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spatiilor de depozitare a materialelor lemnoase si al instalatiilor de prelucrat lemn rotund, precum si a unor masuri de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European si al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligatiilor ce revin operatorilor care introduc pe piata lemn si produse din lemn
- Norme tehnice in silvicultura, instructiuni si reglementari forestiere
- Norme tehnice pentru regenerarea padurilor
- Norme tehnice pentru supravegherea plantatiilor
- Norme tehnice pentru metoda de tratament selectata si aplicatia
- Norme tehnice pentru evaluarea volumului de lemn
- Norme tehnice pentru managementul padurii
- Norme tehnice pentru protejarea padurii
- Norme tehnice pentru desfasurarea controalelor anuale ale regenerarilor
- Norme privind prevenirea si lupta impotriva incendiilor in teritoriul fondului forestier.
- Norme pentru determinarea termenilor, modalitatilor si perioadei de exploatare a padurilor si a vegetatiei padurilor din afara fondului forestier national;
- Norme specifice de siguranta pentru silvicultura si economia jocului.
- Reglementari pentru paza padurilor

Anexa 3: Lista tratatelor de mediu multilaterale si conventiile ILO care au fost ratificate de Romania

- Directiva Habitate, Bern 1979 (Legea 13/1993)
- Legea 462/2001 care include de asemenea si dispozitii ale Directivei Habitate si Pasari
- Conventia de la Paris (Legea 187/1990)
- RAMSAR (Legea 5/1991)
- Conventia de la Bonn (Legea 451/2002)
- Protocolul de la Kyoto (Legea 3/2001)
- Rezolutiile de la Helsinki- H1-H4
- Rezolutiile de la Strasbourg
- Conventia pe schimbari climatice (Legea 451/2001)

Lista Conventiilor ILO care au avut un impact asupra operatiunilor si practicilor silvice:

- 29* Conventia pentru Munca Fortata, 1930
- 87* Conventia pentru Libertatea de asociere si protectia dreptului de organizare a conventiilor, 1948
- 97 Conventia pentru Migratia Fortei de Munca, 1958
- 98* Conventia pentru Dreptul de Organizare si Negociere Colectiva
- 100* Conventia pentru Egalitatea Remuneratiei, 1951
- 105* Conventia pentru Eliminarea muncii fortate, 1957
- 111* Conventia impotriva Discriminarii(ocupatie si ocuparea fortei de munca), 1958
- 131 Conventia de Stabilire a Venitului Minim, 1973
- 141 Conventia Organizatiilor Lucratorilor din Mediul Rural, 1975
- 142 Conventia Dezvoltarii Resurselor umane, 1975
- 143 Conventia privind Lucratorii Migranti (dispozitii suplimentare), 1975
- 155 Conventia pentru Securitatea si Sanatatea ocupationala, 1981
- 169 Conventia pentru Populatiile Indigene si Tribale, 1989
- 182* Conventia pentru Cele mai grave forme de Munca a Copilului, 1999
- Codul de practica ILO privind Securitatea si Sanatatea in munca forestiera
- Recomandarea 135 Recomandarea stabilirii Salariului Minim, 1970

Administratorii de padure sunt obligati prin lege sa respecte toate conventiile OIM care au fost ratificate in tara in care activeaza. Urmatoarele Conventii OIM au fost ratificate in Romania:

- C1 Conventia privind Orele de Lucru (Industrie), 1919
- C2 Conventia de Somaj, 1919
- C3 Conventia de Protectie a maternitatii, 1919
- C6 Conventia privind Munca de Noapte a Persoanelor Tinere (industrie)
- C8 Conventia privind Indemnizatia de Somaj (Naufragiu), 1920
- C9 Conventia pentru Plasarea Marinarilor, 1920
- C11 Conventia privind Dreptul de asociere (Agricultura), 1921
- C13 Conventia privind Plumbul alb (Pictura), 1921
- C14 Conventia privind Odihna Saptamanala, 1921
- C16 Conventia privind Examinarea medicala a Persoanelor tinere (Mare), 1921
- C22 Conventia privind Articolele din Acordul Marinarilor, 1926

-
- C24 Conventia privind Asigurarea de Sanatate (Industrie)
 - C27 Conventia privind Marcajul Greutatii (Pachete transportate cu nave), 1929
 - C29 Conventia privind Munca Fortata, 1930
 - C68 Conventia pentru Alimentatie si Catering (Echipajele navelor), 1946
 - C81 Conventia privind Inspectia Muncii, 1947
 - C87 Conventia pentru Libertatea asocierii si Protectia Dreptului de Organizare, 1948
 - C88 Conventia privind Serviciul de Ocupare a fortei de munca, 1948
 - C89 Conventia privind Munca de Noapte (Femei), revizuita, 1948
 - C92 Conventia de Cazare a Echipajelor (revizuita), 1949
 - C95 Conventia de Protectia a Salariului, 1949
 - C98 Conventia Dreptului de Organizare si Negociere Colectiva, 1949
 - C100 Conventia Egalitatii Salariale, 1951
 - C105 Conventia privind incetarea Muncii Fortate, 1957
 - C108 Conventia privind Actele de Identitate ale Navigatorilor
 - C111 Conventia privind Discriminarea(Ocupatiei si Locului de Munca), 1958
 - C116 Conventia privind Revizia Articolelor Finale, 1961
 - C117 Conventia privind Politicile Sociale(Obiective de baza si Standarde), 1962
 - C122 Conventia privind Politica de Ocupare a Fortei de Munca, 1964
 - C127 Conventia privind Greutatea Maxima, 1970
 - C129 Conventia privind Inspectia muncii (Agricultura), 1969
 - C31 Conventia privind Fixarea Salariului Minim, 1970
 - C133 Conventia pentru Cazarea Echipajelor (Dispozitii suplimentare), 1970
 - C134 Conventia pentru Prevenirea Accidentelor (Navigatori), 1970
 - C135 Conventia privind Reprezentantii lucratorilor, 1971
 - C136 Conventia pentru Benzen, 1971
 - C137 Conventia pentru Munca pe Docuri, 1973
 - C138 Conventia privind Varsta Minima, 1973
 - C144 Conventia privind Consultatia Tripartita(Standardele Internationale ale Muncii), 1976
 - C147 Conventia privind Transportul Comercial (Standarde Minime), 1976 (si Protocolul acesteia)
 - C154 Conventia privind Negocierea Colectiva, 1981
 - C163 Conventia privind Bunastarea Navigatorilor, 1987

Anexa 4: Lista oficiala a speciilor periclitare in Romania

Nu exista nici o specie de arbori autohtoni CITIS mentionate in Romania.

Speciile periclitare din Romania:

Lista speciilor periclitare este aprobata prin: Ordonanta de Urgenta a Guvernului nr 57/2007 privind regimul ariilor protejate si conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice.

Website-ul IUCN poate de asemenea sa fie verificat pentru informatii actualizate privind statutul de conservare a speciilor in Romania <http://www.iucnredlist.org/>.

Anexa 5: Rezumatul procesului de evaluare a certificării

Procesul de evaluare a certificării începe cu depunerea unei cerei din partea organizației solicitante către NEPCon. Pe baza analizei cererii, scopul zonei care urmează să fie certificată și discuțiile cu candidatul, NEPCon va propune un proces de certificare care include o pre-evaluare urmată de o evaluare principală sau direct o evaluare principală. Oricărui solicitant i se va asigura un manager de proiect care va ține legătura cu auditorul șef și candidatul pentru a planifica și efectua evaluările.

Auditorii NEPCon sunt pregătiți în ceea ce privește consilierea procesului de certificare, oferind informații în cazul pre-evaluarilor (fie direct sau prin telefon), având la îndemână și un manual NEPCon privind evaluarea pădurilor. Scopul acestor informații și a manualului este de a ne asigura de desfășurarea unui proces de evaluare consecvent și aprofundat.

Pe lângă respectarea procedurilor NEPCon, scoase în evidență în manualul de evaluare, mai sunt disponibile trei modalități prin care putem asigura acuratețea și corectitudinea certificărilor noastre:

1. Evaluarea trebuie să includă oameni care cunosc zona respectivă și tipul operațiunii de management forestier aflat în procesul de evaluare. Ține de politica NEPCon de a include specialiști locali în toate evaluările efectuate.
2. Membrii echipei trebuie să cunoască procedurile de certificare NEPCon. Fiecărei evaluări de certificare NEPCon i se desemnează un auditor principal care a participat deja la cursuri de formare pentru auditori NEPCon sau a participat în prealabil la alte audituri sau evaluări de management forestier NEPCon.
3. Evaluarea trebuie să folosească standarde specifice regiunii (ex. standardul FSC acreditat sau un Standard Interimar NEPCon "regionalizat", pe baza unui Standard NEPCon generic)

Alegerea echipei și planificarea - NEPCon alege un auditor principal competent și alți membri pentru a participa la evaluare. Prima sarcină a auditorului este de a se asigura că toți membrii echipei înțeleg scopul și intenția procesului de evaluare. Responsabilitatea pentru evaluarea diferitelor secțiuni (ex. criterii specifice și indicatori) ale standardului este repartizată unor membri diferiți, în funcție de pregătirea și cunoștințele lor particulare. Toți membrii echipei își pot aduce aportul la oricare dintre principii, dar responsabilitatea majoră cade pe colectarea datelor, analiza și descrierea fiecărui criteriu și indicator.

Instiintarea partilor interesate - cu cel puțin 45 de zile înainte de evaluarea pădurii, NEPCon va anunța persoanele interesate de evaluarea ce urmează și va solicita observațiile sau comentariile persoanelor interesate cu privire la conformitatea operațiunilor cu standardul de certificare.

Munca pe teren și colectarea datelor - evaluarea conformității cu standardul se bazează pe colectarea datelor de către auditori în timpul analizei documentației de management forestier a organizației (FME), interviurilor cu personalul și persoanele interesate și a observațiilor și măsurătorilor efectuate pe teren. Echipa va organiza ședințe de deschidere cu personalul organizației pentru a analiza scopul și procedurile evaluării și standardele de evaluare. Analiza documentației și interviurile cu personalul organizației vor avea loc în mod imediat. Procesul de evaluare se va deplasa la faza analizei pe teren. Inspectiile se realizează pe situri alese de auditorii NEPCon pe baza unei analize cuprinzătoare a proprietăților forestiere a organizației și a activităților lor de management, discuții cu părțile interesate/afectate și identificarea elementelor cruciale sau a siturilor solicitante. Vizitarea siturilor va avea loc în pădure, la instalațiile de prelucrare și la comunitățile din jur. Vizitele pun accent pe toate tipurile și fazele activităților de management și a condițiilor fizice și biologice diferite.

Membrii echipei se vor întâlni separat cu persoanele interesate. Toate evaluările solicită și includ un aport (confidențial și/sau nu) de la persoanele interesate în cauză și/sau direct afectate, inclusiv comunitățile locale, proprietarii de terenuri vecine, industria forestieră locală, organizații de mediu, agenții guvernamentale și cercetători științifici. Pe parcursul

acestor consultatii, membrii echipei de evaluare vor explica procesul de evaluare, vor solicita pareri si vor aduna impresii referitoare la rezultatele pe teren a operatiilor care sunt evaluate.

Analiza datelor si luarea deciziei - pe parcursul evaluarii, echipa se va intalni separat pentru a discuta progresul in adunarea informatiilor si despre constatările preliminare. Echipa de evaluare functioneaza in consens pentru a analiza informatiile si dovezile adunate, pentru a evalua conformitatea si pentru a ajunge la un acord privind constatările lor in legatura cu certificarea organizatiei.

Echipa de evaluare analizeaza performanta organizatiei la nivelul indicatoarelor standardului. Orice nenconformitati sunt analizate si clasificate drept minore sau majore. O nenconformitate este majora in cazul in care prezinta un esec de baza in a atinge obiectivul criteriului relevant in standard. Invers, o nenconformitate este minora daca efectele sunt limitate la scara, au fost luate masuri de remediere prompte pentru a se asigura ca acestea nu se repeta si nu vor conduce la un esec de baza in a atinge obiectivul criteriului relevant. Pentru orice zona de nenconformitate identificata, echipa de evaluare va dezvolta un raport de nenconformitate (NCR) care va fi clasificat dupa cum urmeaza:

- **Raport de Nenconformitate Majora (NCR)** este emis pentru a documenta o nenconformitate majora cu un indicator(i)/criteriu pe care organizatia candidata trebuie s-o remedieze inainte ca certificatul NEPCon sa fie emis;
- **Raport de Nenconformitate (NCR)** este emis pentru a documenta o nenconformitate minora pe care organizatia candidata trebuie s-o remedieze pana la o data stabilita (ex. termen scurt - in mod obisnuit in decursul unui an) in decursul perioadei de certificare reinnoita de 5 ani (care de altfel este perioada contractului de certificare FSC); si
- **Observatia** este o problema minora sau etapele timpurii a unei probleme care nu constituie o nenconformitate in sine, dar pe care auditorul considera ca poate conduce la o nenconformitate viitoare daca nu este adresata clientului. O observatie poate fi un semnal de alarma, daca nu este adresata, poate deveni o nenconformitate in viitor.

Elaborarea raportului - dupa evaluarea padurii, echipa pregateste raportul de evaluare a certificarii. Raportul urmareste un format standard, include constatari precise a performantelor si ofera conditii preliminare (nenconformitati majore), raporturi de nenconformitate sau observatii.

Revizuirea raportului de evaluare de catre organizatia candidata, evaluator independent si decizia NEPCon - organizatia candidata, cel putin un evaluator independent si personalul regional NEPCon vor revizui fiecare raportul de evaluare a certificarii.

Decizia certificarii - odata ce pasii de mai sus sunt parcursi, biroul regional NEPCon va coordona un proces decizional a certificarii. Daca decizia de certificare este pentru aprobarea certificatului, se va parcurge un contract pe cinci ani care necesita audituri anuale pe teren. Daca organizatia nu este aprobata, prin decizia certificarii se va stabili ce trebuie facut pentru ca organizatia sa obtina statutul de certificat in viitor.

Despre NEPCon

NEPCon este o organizatie internationala non-profit. Lucram pentru a promova utilizarea sustenabila a terenurilor si a solutiilor prietenoase pentru mediu.

Noi incurajam oamenii si organizatiile sa ia parte la solutionarea celor mai mari provocari cu care se confrunta omenirea - cum ar fi schimbarile climatice si pierderea patrimoniului nostru natural. Facem acest lucru prin serviciile de certificare, consolidarea capacitatilor si proiecte de inovare.

NEPCon este un organism de certificare acreditat FSC, oferind servicii de certificare pentru managementul forestier si lant de custodie miilor de companii care activeaza in domeniul administrarii padurilor si furnizarii produselor de masa lemnoasa.

Cursurile noastre de expert FSC adaptate la nivel international indeplinesc cerintele formale FSC pentru instruirea auditorilor. Suntem implicati activ in sistemul FSC si in proiecte care faciliteaza certificarea FSC.

NEPCon ofera servicii de certificare si in alte domenii: PEFC, Parteneriatul pentru biomasa sustenabila, Sursa legala - sistemul due diligence, Ciclul carbonului.

NEPCon | Filosoofi 31 | 50108 Tartu | Estonia
FSC® A000535 | PEFC/09-44-02 | estonia@nepcon.net
Phone: +371 7 380 723 | Fax: + 372 7 380 724